

Plogus

partit: t'ris parit t'ementa saluans
 hic q' sublimes h'emus cistria floes
 ja dudū sceleis p'duxit t'ite d'oeis
 Luq' mellifluga mūdi p' climata frūis
 Emisq' p'plos pascat: t'cūns moibudos
 Ut capnat uita quā demerue supna
 P'stām sobole docet h' te pagina m're
 P'feta. lonis g'neasse p' oia uotis
 Inclita qm' domq' cistria nobile pignq'
 Edidit & clarē ualle' bis terq' btām
 Et solē mūdo pietatis fudit ab aluo
 H'ac ualle' clara' meitis clāssimq' abbas
 fecit opē m'iseis saluare sceleātis
 hic p'm gesta descibūt ueneāda
 Qu' ut usq' domo i' g'nnē tenuisse p'ba
 Quisq' sius opē xpi se stigmata fr'e
 monstrū: factis patrādo q'sona d'ns
 Post clarā ualle' semox strenuitate
 lectio testis adest q' lā relectaq' p'dest
 h'ns q'q' illecebre carnis nō p'ualuē
 Quo spōsa spōsa uocatur h' e' mistiq'
 hic diūsa utura spiat amomū **ortu**
 hic noua dat poma s'ri fuois aroma
 Inde rose fulgent pacie lilia candet
 Castroz renitēd' uiole dat purpūā mites
 Cūctaq' celestis v'nāt plātūā p'is
 Desup' i'fusa q' p'fert uall' optima
 Stutūq' uios meitis frīt eē beatos
 Ipox uita tibi sit rogo l'ō uia
 Iureq' c'focis uinosos corrige moēs
 Ut castitatis affectibq' h'ns increais
 Int' purpureas uign' sup' asp' catuas
 Illuc uēa salq' illuc sine morte iuuētq'
 Lux i' deficiēs. carmē p'cedia mulcēs
 Dulcis amor xpi dans gaudia pace p'heni
 Vē qd' ē h'ite stiet illic p'isse uita

Quic igit' q'sq' uult h'ns t'edē scriptis
 hoibq' & uita p'bet istas fore g'ra
 Et qd' mirat' i' p'ibq' t'pa sequat'
 Ast piger & torpes & terti corpe stēs
 Ora sup'ras arēna pectōa gestās
 Lūi sacri studia fuois sūt onēosa
 Illiq' a maiba p'cul auolet i' libella
Explicit plogus metricus.

Incipit narratio de Titio cistrie-
 sis ordis qualis sit p'ces nri
 de molisimensi cenobio. p'p'
 ordis p'uitate scdm tenore re-
 gule s'ri b'nditi i' cupandā.
 c'g'ssi. fecūda cistrien' etiā fūda
 uerūt. Q' ē m' omi m'm. qm'
 ex t'pa tūq' de fonte p'ussio
 riuuli cūctaq' etiāq' ordis nri
 diuati s'ri: & de nouell' reuēdis
 atz i' oī flig'ioe sp'itūis p'ois
 q' i' cistria & i' clāualle claruēt.
Incipit distinctio p'a Ad d'ns
 ihus i' doctrina sua formā p'fē
 p'mē d' d'ideit. Kap' p'mū

Prima distinctio

Tertius deus etiam dei fili-
 us dñs nŕ ih̄s xp̄s cūctos
 oīū rerū. redemptor
 oīū fidelū. dñi i diebus hūilitatis
 sue salute oparet i medio tre: sa-
 lūte pfecte penitēcie viā mudo p-
 dicauit dicens. Penitentiā agite
 appropinquabit enim regnū celorū.
 Hās inestimabili misericordie dei q̄
 seremonia tūde oculo respiciens
 miserū genus ~~hūmānū~~ filiorū adā.
 districtionē legis que oculū podō
 dente p dente oīmodāq̄ talionē
 pro omni excessu iustidit redde-
 bat p incarnatū ubi sui dulcedine
 tempauit dicens. Penitentiā a-
 gite. De uerbis i becilles homines
 ad ubū pñie id est penā tenendi
 terrent. mox ubo consolatorio
 ubo oī acceptōe digno pmissē
 sententiē seueritate dulcorare cu-
 rauit. subiūges appropinquabit enim
 regnū celorū. Quis enim sanū sapiēs
 hū i firmū licet delictū sit nō
 patient pmo gratiam pñie pe-
 ne momentaneū pondus sustine-
 at: nō solū ut eternitate futūe
 pene fugiat verū etiā ut celestis
 regni nūquā fruendi par-
 ticeps fiat. Verū quia beatus
 baptista et pcur sor dñi iohānes
 i ordine pcur soris sue penitēciā
 pdicāis dignos eiusde pñie fructū
 agi ceusit. Querendū sūmope
 ē nobis q̄ sit formula pfecte pe-
 nitēcie que ad dignos pñiendū
 fructus sufficiens esse videat.
 Sed ubi formula hāc dignū

grūm? qm̄ i pñis iugro iugri
 dñi nŕi ih̄s xp̄i dictis & factis.
 Cū enim quidā possessiones habens
 multas a dño q̄sisset quid faciēdo
 uitā etnā possidet. et dñs manda-
 ta legis ei pposuisset illeq̄ se oīa
 a iuuentute sua seruasse dixisset.
 subiūxit dñs. Adhuc unū ē deest.
 Si vis pñis esse. Vade et vende
 oīa q̄ habes et da paup̄ibz: et ve-
 ni sequere me: et habebis thesau-
 rū i celo. Ille uō q̄ nō se sed sua et
 illa nō tota sed ex pte & pte satis
 modica uidelicet decimas pñicias
 cetēsq̄ legales oblatōnes offerre
 consueuāt et hoc magnū aliqd
 eē putabat audiens ubū cōsūma-
 te iusticie resiliit et trahens cor
 i trā abnt tristis quia minū
 testante uitate qui diuicias quas
 habent affectuose diligūt difficile
 saluant. D qm̄ alit affectus erat
 bñs petrus o qm̄ lar go celestis
 grē rore p̄fusa ab estu mundane
 cupiditatis refriguet qui de se
 siusq̄ discipulis tā hūilit qm̄
 fiducialit dño dicebat. Ecce nos
 reliquimus oīa et secuti sumus te.
 Hic plane formulā pfecte pñie
 reperimus: quā saluatore cōsilū
 salutis q̄renti suasit. discipulis
 etiā sequentibz se tradidit: licet
 legamz nōnullos i diuitis et i
 oī glā mūdi continent & hūilit
 uixisse. Sed quia pñilegia pau-
 corū cōem legē nō faciūt: tūc
 multo quicūq̄ celsitudine p̄fōis.

dicens

sectari conuenerunt obaudiunt uocem dñi
 i euanglio dicitur: Si quis non re-
 nūciauerit... omnibus q̄ possidet: non
 fiet meus esse discipulus. *Ad a prim-*
tua enim uita uite fctio cepit et
q̄ hinc in dicitur religiois i statu
p̄ncipit s̄p̄s̄it capiti s̄dm.

Simul deo decebat ut sum-
 ptis sapia que p̄fecte iusti-
 tie uocem trade' ueniat h̄c in
 ip̄o statim nascens ecclie in sillo
 grege signatur i p̄meret: quatinus
 unius quicorū exemplo puocata uita
 ardua et angusta i corde p̄ponerent
 tunc maiestatis i forma magistro.
 tantorū etiā p̄m̄ exemplo roborati
 uia dñi dilatato corde current: di-
 centes cū psalmista dñs. p̄p̄ uerba
 labiorū tuorū dñe ego custodiu uias
 diuis: sciens quā centuplū qd̄ p̄-
 unis reddes: et insup̄ uita etiā
 adiacet. Passō uō i carne dñi post
 qm̄ a mortuis resurrexit & i celū
 ascendit discipulis etiā sp̄m̄ sc̄m̄
 que p̄m̄s̄it uisit: multiplicata
 iā credentiu turbis claris eius
 dem sp̄itibus uite quā p̄fectā pe-
 nitentiā dicitur uitor elucē cepit:
 cū sicut testat̄ lucas. Multitudis
 edentiu erat cor unū et aīa una:
 nec quisq̄m̄ eorū suū aliquid esse
 dicebat: sed erāt illis oīa cōiā pos-
 sessiones etiā agros et domorū uen-
 debant q̄ possidebāt ponentes p̄-
 cia aut pedes ap̄lorū. *Quā uō*
reuerentiā i cordibz nō edentiu

sublimis illa comissio ḡtaret
 testat̄ idem b̄tus lucas cū dicit:
 quia ceterorū nemo audebat se con-
 iūge' illis: sed magnificabat eos
 p̄p̄s̄. *ter solū iherosolimis h̄c scola*
p̄ntiue ecclie celestibz i stitueba'
disciplinis: uer etiā antiochie
sub iugris paulo et barnaba
glōsissime floerit: ibiq̄ discipu-
li p̄mo appellati sūt xp̄iam. philo-
quosq̄ disertissimz iudeorū i libo
que theoretica uita p̄ntulauit de
feruentissimis eorū i dñō studiis
multa cōsēpsit. Monachorū etiā
cenobitarū q̄ nomē uita & i stitu-
tionē ab eis erodit s̄p̄s̄isse p̄-
spiciū est. Ceterū disseminato
uō dei p̄ uniuersā regionē cū
iā i oīm t̄ra exisset sonus p̄dica-
cōis ap̄lorū n̄cē eāt ut archa sc̄e
ecclie que p̄fectissime huius reli-
gionis titulo i superioribz suis
angusta uuitatis cubitū p̄ficiēbat:
dilatato caritatis simi i inferioribz
suis pusillanimes et ad p̄stōnis
celitudinē minz udoneos coll-
gēt quatinus omnipotentis dei
m̄a uō solū hoīes. sed et ip̄a
quosq̄ iumenta id est f̄cne sub-
stantie puluere se ex i f̄mitate
sedantes dignatissime saluēt.
Hic iā nobilis illa resp̄blica
quā dñs ihs xp̄s̄ i stitueat et sp̄s̄
sc̄s̄ roborat i qua cū nullus
quisq̄ possidet nemo tū eāt egēs
int̄ illos: cepit ad puatas res
distrahi. cepunt q̄ xp̄iam sub-
stantis licent̄ uq̄ sic tū ut t̄na
celestibz non p̄ponerent: sed
ip̄alia h̄c dissipado factis ad celestia
puerit.

Prima

Ad monastium uero p bñm anthoniu ceterosq stōs p̄es robo-
ratis excellent claruit. Cap m

Licet uero ipse totum multatu
dum condescens uir ecclia
remissiois uite laxauit habe-
uas: tñ ab ip̄o nascentis ecclie
p̄ncipio usq ad her tpa nra uñq̄
defuerūt uiri uirtutū q̄ feruētissio
diuinū amoris igne flagrantes
remissiois quoq̄ uite blandimē-
ta respicientes cōmūnis rectitu-
dine q̄ sola p̄fct̄e p̄ine quā dñs
ih̄us x̄ps p̄dicauit stabile fuda-
mentū ē idē fessō pietatis studio
tenuerūt et posteis suis tenendā
multiplicibz sc̄e cōsuetōis r̄gul
et exemplis tradiderūt. **U**ir quos
p̄m et sc̄ipm̄ extiterūt ancho-
nius pachomius et basilius. **U**ir
p̄or anthonius uō attramēto neq̄
lra sed sp̄u dei uiu sc̄ptā lege
cūctatis ī corde suo demonstrūs
p̄fectissie cōsuetōis sue p̄fectissios
discipulos reliquit: q̄les fuerūt
macharius pastrius p̄ambo p̄si-
doxus aliq̄ qm̄ plures: q̄ monastioy
p̄ egyptū et thebaydā p̄es effecti
ceteruasq̄ mirabilū monachoy
p̄ tranūte p̄fecte p̄ine ducentes de
mūdo euasp̄ p̄ncipe dyabolo cū
suis oibz glōsissie cūpharūt. pachomius
uō cū sc̄us esset aplica grā
isignis sc̄psit mōchoy regulas
quas angelo dictante didicēat: ad
quay īstitutiōne ī fūntā multitu-
dine uiuēz lapidū poliens miris
celestis ih̄rlm̄ reedificandis conuē-
it. **B**asilius etiā basilius cesariens
ep̄us ecclie doctor eximius sc̄psit.

Deus

monachoy regula: que sicut testat
bñs pater uir benedictus rectissima
uocema ē uite hūane p̄ quā ad celestē
p̄ciām sine offensione p̄ueniat.
Ad hoc itaq̄ tā uenabilū p̄m̄do-
cimenta et exempla uirtutū tota
orientalis ecclia multo tpe p̄ mo-
nastice religionis sectatores ī signū
floruit: sicut etiā paulo an̄ uirā h̄
tpa bñe uenore auctūq̄ p̄mū
hauelbergens ep̄us postmodū ra-
uāens archiep̄us disputatōe quā
ip̄e cū grecis de p̄tinacia s̄asimatis
eoz habitū eleganti stilo cōsc̄psit
testatus est: hic cū cēt a lothario
xp̄ianissio romanoy īpatore ad calo-
iohem constantinopolitane urbis
īpatore apocrisfūq̄ uisq̄ subtili-
diūsay religionū statum struatē:
uidit ī monastio qd̄ panthocra-
thon id est oūpoteus dī septu-
gintōs ferme monachos sub regla
bñ anthonij dño militantes. **I**n
cenobio quoq̄ qd̄ philoantropou
id est amantis hominēz dī uidit
ceter quingentos monachos sub
regula bñ pachomij dño seruitē-
tes. **U**idit etiā qm̄ plura monastia
sub regla bñ basilij uigū dñi
suauē portantes. **D**e **I**nstitutiōe et
uirtute regule sc̄e p̄is m̄i be-
nedicti. quō p̄ grām floruit et usq̄ hodie

Dominus uir ih̄us x̄ps q̄ sacris
sine hūmitatis sue p̄ncipia
orientē illustrauit: quos digniores
et sublimiores ī ecclia sua habuit
beatissimos uidelicet ap̄loy p̄ncipes
petrū et paulū uice sua destina-
uit occidenti: quatinū occidentis
p̄p̄li p̄ciosū fidei archamū qd̄ petrus
nō p̄ carnē et sāguē sed p̄ īppia-
tōne s̄mū p̄is accepit. et item

hodie a dei
floet
ca. m

euāgelū qd paulus nō ab homine
 nec p homine sed p reuelationē ihu
 xpi didicāt spūs scti magisterio e
 docti cū p̄lis orientis eandē fidei
 plenitudinē concurrerūt: et sic de
 oīb; una xpi dñi sponsa nō habet
 maculā aut rugam efficit. Porro
 eadē grā. q̄ ad istituendā robora
 dāq; monastici ordīs disciplinā p̄
 dictos sctos p̄des contulit orienti nō
 inferioris inciti vritū i dignatione
 iusticie sue progauit occidenti.
 sanctissimū videlicet p̄cūm vritū
 bñdictū q̄ nō solū anthony & basi
 ly spū verē ecclā testante b̄o papa
 gregorio iustor oīm spū plenus tā
 qm sydus p̄uissimū et lucidissimū
 singulari progatua sanctitatis super
 cellenti p̄uitate comissacōis signor
 demq; unīculorū p̄testimabili glā
 ab occidente usq; ad orientē clausse
 refulsit: ut ita ut quicq; oriens in
 diuisis p̄tib; diuisis cursuatiōibus
 habē se gaudet: hoc totū i vno sac
 tissimo p̄cē suo beuedicto iustor
 oīm spū pleno se possidē occidens
 nō t̄meito gloriē. B̄psit nāq; ipse
 reuerendissim; p̄cē n̄r monachorū
 regulā quā diuitio vritū exercitio
 nō p̄ horēm sed p̄ v̄ctionē illi; q̄
 docet hominē sc̄am didicāt: in qua
 inuicibilis artifer spūs sctus sūmā
 p̄fectionē et uideatissimā discretio
 nē tā subtili cōnexionē copulauit:
 ut quātūm̄q; religios; tea inueniat
 vnde adhuc p̄ficiat: quātūm̄q; pusil
 lantimo aut infinis infirmitatis sue
 tea eque remedia inueniat. Quis
 em̄ ubi grā adeo iusticie tenar.
 quis sc̄e religionis adeo feruens
 emulatōe erit: cui si grā duce dant
 fuit ut duodecim gradib; hūili
 tatis q̄ i r̄glā descēdit ascendat.

et si c̄sentib; incitis c̄aten; p̄
 ferit ut ad tertū et septimū id
 est ad ultimū sūm et p̄mū scti
 senari; gradū pueniat qui inīs
 p̄fectionē significans et i hys q̄
 dib; hūilitatis genuitū dilec
 tionē dei et p̄mū q̄ est p̄fectio
 nis sūmā p̄ regulā doctoris de
 monstrat: nōne si se sine dis
 simulatōe respiciat: si cūctos instr
 uantis cōstie angulos diligent
 exercitat: nōne i qm vices suas
 inciens defectib; sciens. con
 tinuo lugens exclamabit cū aplō.
 q̄ putat se cē aliqd cū nichil
 sit ip̄e se seducit. Quis rur sū
 adeo delicatus et infirm; eū: ut
 nō i obfuantis regule ieiunior
 suorū. uigiliarū et laborū ceterarū
 istituōm̄. modeatissimā discretio
 dispositarū i finitatis sue cōgrua
 remedia inueniat. Quo ita qd
 isdem legisator i ultimo caplo
 eundē regule dicit tea nō omnē
 iusticie obseruatōne esse desc̄pta
 et uocat eā m̄mā i choacōnis
 regulā et ad p̄fectionis fastigiū
 tendē uolentes mittit ad doctias
 et regulas veterū p̄cē: testante
 b̄o b̄nardo causa hūilitatis sc̄e:
 ne videlicet i sc̄bendo regulā vi
 dēt se veterib; p̄tib; arrogauit
 equāe studens et i hoc hūilitati
 cōstie sue p̄uide. B̄us q̄ i gōm
 v̄r apli; nō m̄m; incito qm
 officio. cōmendat eā sermone cē
 luculentā. discretione p̄cipuā: la
 tent aucte sua suadens mona
 chis. ut relictis ceterarū istituōm̄
 consuetudinib; inūq; fortasse dis
 cretis. regulā deo dilecti patris
 benedicti discretione p̄cipuam.

p.4

deuoto corde suscipent. et ad eius
 uoxima cunctis uite sue ordine re-
 formaret. In consilio quoque quod
 postmodum in galliis celebratum e-
 conuuium de certo sanxit eum mo-
 nachi per puenias gallie et germanie
 degentes relictis ceterarum regularum
 institutis in omnibus cenobiis suis re-
 gula predicti patris reciperent. et totum
 consuetudine sua formam ab eo pre-
 scriptam obseruarent. Ad huius itaque
 sancte regule exemplar plura per
 ytaliam monasteria coarctata. multa
 quoque per ueneabile patrem de nouo
 constructa sunt. in quibus uirtutes
 monachorum et spiritus humilitatis domino
 seruientes tamquam ueni israelite dig-
 nos patris fructus faciebant. **Ad**

**hinc benedictus rogatu cenomane episcopi
 sancti discipuli mauri sui causa
 fundandi cenobii ad partes gallie cum abbas**

Nunc solus ytaliam uerum etiam
 gallie tua diuisio sacre
 huius religionis bono odore re-
 spersa uiginti annis suauiter et omnis eius
 leue sine uideletis regule institutum
 sustinere. laudabili desiderio gestie-
 bat. tunc accidit ut uir magnificus
 cenomane episcopus uobis legatos
 suos ad ueneabile patrem bene-
 dictum digereit flodegatum suum
 archidiaconum et harderatum
 uicedinum suum deuotissima ista ora
 petens quatinus aliquos monasterii
 sui ei fratres transmittere dignaretur
 qui sibi in galliarum partibus cenobium
 secundum instituta regule sancti patris
 edificare deberent. **Beatus** uero bene-
 dictus conuocans discipulum suum
 maurum quem ab infancia in timore
 dei educauerat ipsum cum aliis re-
 ligiosis fratribus ad galliarum partes

duerunt. ubi etiam cenobium religi-
 one patris et diuinitus clarum construxerunt
 ita magnam multitudinem monacho-
 rum pariter effectus. signis et uirtutibus
 ornatus quiescit in pace. **Offertur** quod
 seodeo monasterio libra panis et
 cetera utinam qua sanctus illuc transiit
 inuenerat benedictus in memoria
 antiquitatis atque ob tanti patris
 reuerentiam usque hodie reseruetur.
Ab hinc per uniuersas galliarum parti-
 as creuit et multiplicata est
 religio monachorum sub regula
 patris benedicti christo domino uero regi
 militum: multaque ad eam diuina
 gratia in spiritu confluebant que sacre
 discipline officijs exercitanti. de
 terra cordis sui fructum boni operis
 afferbant in pacem. uerum succ-
 denti tempore irruentibus uirum galli-
 as barbaris. cum dominus pacem populi
 sui multiplici paganos in cursu de-
 castigare decerneret. multa etiam cen-
 obia sine aut igne cremata aut ad
 solam usque destructa sunt: que uero
 remanserunt tantam negligenti-
 am resoluta sunt ut antique
 religionis uestigium uix in aliquibus
 monasteriis inueniret. **Ceterum** gratia
 domini nostri ihesu christi quemadmodum
 ecclesia sua refrigescente caritate
 et habundante iniquitate uariis
 tribulationibus flagellari permittit.
 nec tamen unquam ab ea iustitia misericordie
 sue claudit. ita nunquam ordinem mona-
 sticam per similitudinem humane corruptione
 continue inuenit temporibus oportius
 per uiros uirtutum restaurare non de-
 sinit. **Ad** hinc **odo abbas cluniam**
tempore ordinem monasterii collapsum per gratiam

Nunc est quod beatus ad domino collatum
 odo nobilissimum illum.
 sine occupant. cap. vi.

deriuat

clunacensis cenobii rector exi-
 mius ad cuius scilicet apertum extitit
 ut ordine monasticum tempore suo
 domino in preceptis ruerentem secundum gratiam
 sibi a domino collatum per omnia antiquum
 sacre religionis vigorem restaura-
 uit. **U**t enim de ruma in hoc tempore
 illius breuiter dicamus. cum cepisset
 ipse pater venerabilis odo in mona-
 sterio suo discipline disciplinam
 regulam rigide sicut oportebat
 tenere. alij. quidam monasteria vi-
 dentes quosdam de fratribus eius soti-
 lares suos laudantes vel videntes
 seu alia quibus vilia opera facientes
 silentium etiam studiose tenentes.
 et si uirte fuerit signis per uerba
 utentes. minime iracundie felle
 commoti. **U**t felices inquit quid
 facitis? **R**ue lex quis ordo precipit?
 ut tam uilibus et seruilibus operibus
 insistatis? **U**bi quod scriptura habet
 ut manibus per ligna utamini? **R**o-
 ne ipsi ceteri iuriam facere commi-
 tum qui relicto naturali usu lig-
 ne et uocis organo manibus.
 terribiliter tumultuantur? **S**ed
 uir beatus disputator et pseudo-
 monachorum gurgulitum puer-
 dens fratres suos ut in melius pro-
 cerent uerbo et exemplo commone-
 bat: sicut etiam a religiosis uiris
 vocatus fuisse in pigris pergebant
 et cenobia aut dissoluta ad dis-
 trictionem ordinis reuocabat aut
 noua fundabat. plane quod rigide
 monachum ipsius discipline cen-
 sura tenuerunt per hoc unum uirtus
 eorum iudicium quod ad demonstra-
 ndam in eis animam constantiam referre
 uolumus innotescere potest. **U**na-
 da namque uice. **U**bi quidam ex eis
 iter agebat medijs noctis tene-

bris a predonibus capti ueni cum suis
 omnibus capti ueni trahuntur spoliati
 cotinuelis afflicti ad ultimum
 in uincta committuntur: predonibus sa-
 ue mirantibus per et indignan-
 tibus quod in tantis malis ipsis a se
 illatis ne unum quidem uerbum ab eis
 uillatenus extorque potuisset. **T**am-
 en uerba et eligues seu dampna et
 cotinuelas non sentientes in silen-
 cio dilabantur: quousque nocturne et
 matutine laudis sollempnitate
 pacta aurea quoque radios suos
 vibrante lingua ad loquendum
 laudabili discretionem soluebat quod
 prius laudabilioris censura pro-
 tinuere dei et ordinis disciplinam
 coercuerant. **P**er in hoc in gallijs
 ordinis sacri statum repaui si eadem
 in ytaliam: ad speciale quoque sancti
 benedicti cenobium in francia u-
 bi sicut dicit sanctissimus uir cepit
 eius requiescit. ipso beatissimo
 patre benedicto inuitante preterit:
 sicut in gestis eiusdem sancti odonis
 inuenit. **U**bi enim quadam die eisdem
 loci monachi in claustris sedentes
 contentionibus et sturritatibus
 occupati non erubescunt. sanctus
 pater benedictus cuidam monacho
 ante portam monasterii uisibiliter
 apparuit dicens ad eum. **V**ade
 et dic fratribus istis quod prius in oi-
 bus suis inuenit me contristantur:
 ideoque in uerba uada et adducit
 uerum secundum cor meum de aquatama
 quatinus prius istos coercipiat:
 et ordinis disciplinam in hoc me-
 o monasterio restauraret. **S**uper
 ille: celeris gradu ad fratres ue-
 niens quod spiritualis eorum pater ma-
 daueat cunctis audientibus re-

34

fert constuatosq et attouitos red
 dit vniuersos. **Q**uebant tu mit
 se cu magna aduiciatone quis
 na esset de quo pz stus dirisset:
 ipm q sicut postea rei exito do
 cuit bfm odone fore trepidi sus
 picabant. **D**e uotissim9 itaq
 pzis benedicti pedissequus odo
 venies ad pditu locu licet p
 mulas tbulaciones et cotumelias
 quas ab illis q pnciosu liber
 tatem magis qm regulas uite
 districtione diligebant passus
 est: tu p gram dei et aduioiu
 sti bndicti laudabilis satis odis
 disciplina teode monastio re
 foemauit. **L**eter speciale eiusde
 decodilecti pzis odonis cenobiu
 quod cluniacu dicit qd q usq
 hodie martini et nobilissimu
 refulget maria multitudie
 frim possessioib9 diuicis et gla:
 sed et monastiu de quo pz odo
 cu frib9 suis cluniacu secessit
 qm cosumate ab uicio religionis
 fuit qm q pfecti et deo digni i
 eis ~~cluniacu~~ claruerunt
 vni: leis traditu stung. **D**u et
 nobis duo iocuda ualde miacra
 excerpta huc nro opusculo in
 serere placet: quatin9 prudens lator
 ex hys duob9 cetera ppende ualeat

**De frē tui9 manu mite panis
 pnciosas margaritas coisise st. ca. vii.**

Quon ead monastiu qtm9
 fribus ad mensa sedenti
 bus refectione pacta micas que
 de fragmentis panu deciderant
 diligenti colligent et nimmeret
 ue ul hoc negligencie rei coxa
 deo i curent. **A**ccidit aut quoda
 die ut vni9 ex frib9 constie sue

no icuriosi seruatox eat cu cetis
 ad mensa residens. refectione pacta
 micas sedm cosuetudine collectas
 replantis i volu digitis manus
 clausas tenet atz cu multa cordis
 dulcedine lectionu itendit: sed
 pnsq in eas sumet repente ad ui
 tu pccis lare lectione sumit. **F**r
 aut i se reuisus obstupuit: negli
 gencie q sue reatu no sine mag
 no timore recognouit. **Q**uid tu
 ager: **N**ec reice eas nec sume
 ra licebat: unne ut biq pnculo
 pnciosius occurrente. **I**taq clau
 sas manu tenet: cogitans hanc
 negligencie culpa no nisi p con
 fessionis et pnie remediū abolei
 posse. **D**ictis uo gtris siguo cōfess
 sionis facto pccē i pte trahit: et
 cadens i facie uena petat cu multa
 cordis simplicitate negligencia
 sua manifestans. pccē aut culpa
 eius fat sicut dignu eat corripie
 te et quid de micis fecisset i qui
 rente: eat iquid dicit hic i manu
 mea sut. **L**it9 pccē pccer ut eas
 ostendet. ille exerto brachio ma
 nu appuit: et ecce i vola ipius
 p micas iuente sut pnciosissime
 margarite. **O**tmā laudabilem
 frīs hui9 fernocē attende digniet
 quida negligentes frēs: q finita
 lectione si forte offula i manu
 habuerit qua ede uelint. aut si
 i ciphulo aliquid remanserit qd
 ebibe cupiant sine respectu timo
 ris id face no uerentur: cu vni9
 sacri ordinis consuetudo tradat
 ut ex quo lare itepit die. **T**u aut
 dne. nemine quicq tibi aut pot9
 sume debe. **S**ed quid putam9 qre
 ompe deus tu glosu miaculu et

110

110

sicut videbar minus necessariū in
rebus quos minimis face voluit.
Vtq; p̄p̄ta ut palā cūctis tuotestē
quāt sibi placeant fr̄es t̄yggūō
ue p̄m̄ feruentes: q̄ nō solū ma
iora sed etiā mīma mandata p̄p̄
tūoxē d̄m̄ cū sollicitudine
custodiūt. **De fr̄e moriente qui
vidit multitudinē candidatorū
ad se venientē. Caplin v̄m̄.**

Anter quidā t̄clunaco
cū laudabilē t̄ōi feruorē
et deuorōne sacre religionis
vita sua sūmasset: t̄actū t̄fimi
tate pemptoriā ad extima eductū.
Nūq; iā moeti p̄m̄ agonizāet:
apertis oculos vidit magnā mul
titudinē monachorū ad se intran
tē qui omnes candidis uestib; idu
ti erant illo s̄q; gr̄e vestimenta
q̄d usu ecclīastico alba vocat: si
cut soleūt conuientū ordīs illū
t̄ p̄cipuis sollempnitatib; reues
titi: quos cū vidēt putans cō
uentū fr̄m̄ esse mirā ualde
cepit cur reuestiti ad se intrarēt.
et t̄firmario sibi assistenti qua
si cū quādā t̄dignacōne dixit.
Quid ē t̄r̄ine fr̄ q̄d video?
**Quā hactenū solebat conuientū
iū ad fr̄m̄ morientē reuestitū
venire? Respondente t̄firmario
et dicente conuientū fr̄m̄ nō
dū venisse venisse? Quid
ē inq; quod loq̄ris? Rōne
turbā magnā fr̄m̄ c̄tū me vi
deo qui omnes candidissimis
albis reuestiti sūt et ad ereq̄
as meas celebrandas t̄m̄uo
se p̄ueniūt: Quid cū t̄firmariū
audisset: sed nil tale ip̄e vidēt:**

intellerit religiosū fr̄m̄ visio
nē b̄x̄ sp̄m̄ vide. Postmo
dū uēo illa s̄tā aīa carue solu
ta est: et de cōualle p̄loracōis
de tabuacul' cedar hoc ē de in
gredme p̄m̄ ad candidatos ci
ues celestis iherl̄m̄ quos ad huc
t̄carue uiuens vidē uerueat
seliat ut credinū t̄isungraue
**Psūto uēo clunacensi cenobio
post reuendissimū p̄m̄ odo
uē p̄fuerūt abbates religionē
cōspiciūt: quos p̄cipui fuerūt
sancti et deo digni maiolus et
odilo. modis quoq; tempib;
b̄s hugo: qui ordmē clunacē
sem longe lateq; p̄ vniūsus
europē t̄ras et insulas p̄paga
tes t̄cōtūmātū monastia ordīs
tramitē subditis suis t̄didert.
In eadē quoq; magna r̄ligiosa
domo int̄ cetera sp̄ualis vite
exercitia saluberrima et om̄i
plena pietate plena consuetu
do solū uoleūt: ut p̄ libera
dis aiabus fidelū defūctorū
sancti illa fr̄m̄ multitudo de
uotis p̄cibus missarū celebracō
bus sollicitē t̄magilet: et aut pe
nas aīarū nutigent aut p̄m̄s
oīb; absolutas t̄reque t̄isferri
optinuant. Sed et p̄ cotidia
nā orōnū psalmorūq; istancia
sollempnā p̄ fidelib; defūctis
officia c̄tis t̄pib; p̄ aīm̄ fieri p̄
p̄m̄ sollempnā t̄ eadē domo de
creuit. Itā ut sollempnis dies fi
delū aīarū q̄ p̄ festū om̄i s̄cō
s̄cū et vniūsalis ecclīa celebra
officio p̄age consueuit a clunia**

cenſi ecclia ſicut ſuſſiſſe dicitur
Primo beatus hugo clunacensis
abbas palatii curauit ca. ix

Utrum quoniam beatus hugonis qui
 modico tempore clunacensi
 cenobio laudabiliter profuerit men-
 sione fecimus. unum eius miraculum
 ad utilitatem legentium memora-
 bimus: quod tanto est iocundius quanto
 reuerentiori tempore hoc gestum esse con-
 stat: quod per venerabilem virum guillel-
 mum quondam superioris sancti genouine
 se piscus postea non abbatis pa-
 latii que est de ordine domini
 domini sancti victoris certa relatione
 cognouimus. Apud pisorum ciui-
 tate extat cenobium regulatum ca-
 nonice: in quo quidam de fratribus
 eiusdem congregationis. palati adeo
 dissolutus iacebat: ut si ad miraculum
 alius surge de lecto non valeret.
 Veniat forte illuc venerabilis
 hugo clunacensis abbas: de cuius
 aduentu fratres plurimum exhilarati
 spem recuperande sanitatis in domino
 fratri non minima conceperunt. Itaque
 accedentes ad virum dei suppliciter
 postulabant: quatinus apud omnium
 potentem deum sanitatem fratris diuitibus
 egreditudine laboranti suis precibus
 obtinerent dignaretur. Fecit autem in eodem
 monasterio esse in media parte casule
 beati petri apostoli: que sicut dignum
 est a fratribus in magna ueneratione
 habetur. Sanctus ergo dominum quod
 a fratre ciuitate petebat negare
 non potuit: sed pro salute fratris in
 tantum domini clementiam in summo pietatis
 affectu rogabat. Demum celebra-
 tis sacris mysteriis. accedens ad
 altare. supradictam partem casule beati

petri reuerentem in tulit. Demum
 quod ad infirmum super eum ueste operuit te-
 nensque manum eius antiphona illam
 modicam uoce cepit cantare petrum
 apostolus dicit palatium: duobus uerbis
 Te a comitatus sancti petri dicit dicit.
 et pro enca roberte: uocabatur enim
 infirmus robertus. Itaque tenendo.
 manum eius contigit. Petrus apostolus
 dicit palatium roberto surge et
 sterne tibi continuo surrexit omni
 membrorum debilitate prope fugu-
 tum: cunctis qui aderant glori-
 ficauerunt deum qui uirtute beati pe-
 tri apostoli sui per meritum uenerabilis
 hugonis declarare dignatus est.
 Tanto quippe facilius abbas sanctus
 cum gloriosum miraculum a diuina
 largitate ipse potuit: quanto
 hoc non suis uirtutibus sed specialiter
 patroni sui beati petri apostoli uirtu-
 ti assignauit: cuius reuerendo
 non se attitulum esse nobilis
 ecclia clunacensis gloriatur cuiusque
 sacre uenerationi fratrum uniuersis
 deuotissime in uigilat. Sub ta-
 libus itaque tantis sanctis et in omni religione
 conspicuis patribus clunacensis
 ordo clarissime refulsit multis
 quod extitit ordo uite in uita: ita
 etiam ut beatus hinc romanorum
 imperator augustus eiusdem nominis secundus
 cuius memoria apud deum et homines
 in benedictione est audiens famam
 religionis illius clunacensis adiret:
 oblationesq; donationes et redditibus
 pro ipse magnum decere
 bat fratrum se orationibus deuotissime
 commendauit. Libet nunc si optio
 daret cum beato petro apostolo exclama-
 re et dicere domino. Domine bonum est nos

hic ee. Boni eet ubiq; oib; ad
 monastice religionis apice venie-
 tib; ut ordis disciplina p sacros
 pces ad lineam uirtutis coarctata
 reuocata icouulsa pduraet: et
 ppulsata letali negligencia feruor
 sacre religionis p oia ubiq; vi-
 getet. Sed qd agimus? cu sub
 sole nullu teode stutu pmanet
 posse sapiens plangit. **Q**id agi-
 mus? q negligencia q pchdoloe
 ipa quoq; religiosoe couulsa
 dephendit ad uicia ta pelius
 est. **D**e semel et ue sdo: sedet de
 trio. **B**e tibi negligencia mar-
 dissoluois rubigo ueniat ti-
 uea cordiu mox corruptio disa-
 pline effugio religionis sub-
 lissio. uirtutu enervatio mala bes-
 tia. Volpacula callidissima que
 tanta dolositate extimnas vesti-
 gra tua. ut mordens no sena-
 ais. demoliens no uidearis et
 no nisi gressio dapno pacto
 rephendais. **A**qita mala fecisti.
 quanta mala facis: quita mala
 qd deus auitat no imito factua
 tuncis. **D**i qui detestanda ne-
 gligencia: q modica et q eri-
 gua q nullis momenti uideis
 i oculis homiu. ita ut ead rephensi-
 one uir digna iudicis: sed cu qui
 te tam modica spuit. paulatim
 decidit. **N**is crederet si experientia
 fide no facer guttula cu pmi
 stillae leui lapsu cepit diuina lapi-
 dis penetrae posse. **V**el quis an-
 nulu nouit et rigidu digito iunctu
 uideus cu usu qsumi posse pu-
 taret. **A**ctune uer est qd dicit

quia gutta cunat lapide: cōiuit
annulus usu. **S**ic etiā qd sine
 magno cordis dolore dicit no
 possum; negligencia paulati
 subiuuans religionē extimnat.
Sanguisuge due sūt filie aut
 sapiens: dicentes asser asser. **D**
 quanti stulti qui latas hō scli
 uias que ad morte trahūt dese-
 ruisse et arda angustaq; uia que
 ad uita ducit apprehendisse uider-
 sed q pessime huius sanguisuge
 detestande huius uictrias id est
 negligenciae cōplerū minue deuicū
 gnant ex eo uiceo semine duas
 filias ipa uice sua detiores uo-
 luptate s; et uantate: q sine
 cessacione sine ot. pesus inepolla
 clamāt misere uiri sine dicentes
 asser asser. **I**sti sūt q segregant
 semetipos. aiales spū no hūtes:
 qui habitu religionis gestantes
 uentiri deo p tousura uostit:
 qui no diuicias sed suis iclusi ou-
 lib; p lege habet desiderioz uo-
 luptate: q cu uictri debent i
 crocens amplerant sterroza: q
 locuti i loco pastue cotidie uin-
 tant de pastuis ad pastua. et
 tu moriūt fame: quoz ribus
 est radix uinperoz et sileq;
 poroz: quoz uinu e fel drao-
 nu de botro puaituois ama-
 rissimo: q cu castidina corpis.
 et stinoma spūs pfituunt. ex-
 emplū tū uulicis uequā p ro-
 curis uuitai no uerent: q come-
 dit i occulto et tergens os suū.
 dicit no sū opata mala: qui
 huiusmodi letant et ee sub senti-
 bus dissoluois delicias putant.
Sed quid facient uisci cu spue.

de negl.

i. d.

cepit deus: certe rebus ipsis
 eripimur: quia non in cunctis propheta
 placent obscurati et aurum. tunc
 tunc colore optimi dispersos lapi-
 des sanctuarii in capite omni placent.
 Sed non est nostrum aliena vicia in-
 dang carpe: ne forte dicat et de
 vobis quod lupulentibus oculis ad
 mala vestra recurrentes in alios vi-
 cibus cernamus acute. Legat qui vo-
 luit apologiam beati Bernardi ab-
 batis que scripta ad venerabilem
 guillelmum sancti theoderici abbatem:
 ibi tuemur quomodo obscurati sit aurum
 imitatus sit color optimus ibi
 Tunc tuemur quomodo nobilissima reli-
 gionis climacensis ordinis de qua multa
 laudum: quae peregrinis et ad-
 ultimis consuetudinibus vino de-
 solacionibus fuscata et obumbrata
 a postrema sue puritatis sanctitatis
 et integritate degeneravit. Sed quod scripsit
 ista: Quod intendimus altius ordinis
 et purius perfectissimam religionem et
 postmodum miseriam quam hodie
 oculis nostris cernimus dissolutionem
 replicando et calcando: Quod
 ad hoc tunc intendimus: ut nos qui
 per gratiam dei renovati et ad tra-
 nitatem civitatis per cistercienses preces
 correcto monastico ordine dno
 tulerimus. ex alio ruina cautiore
 effecti laudem manus nostras sag-
 uine patris: et semper memores
 sumus quod beatus pater noster benedictus
 in regula precepit negligentiam
 et oblivionem domino fugere: illud
 etiam apostolicum continuo ruminemus

qui stat videat ne cadat: etissi-
 me scientes quoniam res agit nostra
 paries cum prima ardet. Qualiter
 fratres qui cisterciense ordine fundaverunt
 adhuc in molissimo degentes divina gratia
 sunt. *Illustratio cap. x.*

Sed iam tunc opere pauca re-
 gnacionibus futuris dilige-
 rius deservit qualiter cisterciense ordo
 superstiti excedit quam copiosa be-
 nedictione gratie dei a principio sui
 profusus sit: sicut patrum per litteras mo-
 numenta tradiderunt vobis viri
 sancti qui ab inicio sacre huius re-
 ligionis auctores extiterunt. patrum vero
 maior relatione didicimus: quatinus
 hi quos in seculum superuenturis
 divina gratia ad ordinem nostrum vocare
 dignabitur si hanc vestre puritatis
 paginam quam ad ipsos consolacio-
 ne elaboravi lege dignum dux-
 erunt: considerantes quod nobili-
 tegum manilla lactati sunt erubescant
 filii degeneres tuemur. Porro
 ad hoc opus non solum deus et
 utilitas rex nos tunc: verum
 etiam necessitas nonnulla expellit.
 Non enim tunc tunc tunc ordinis
 marie in puritatis germanie dege-
 res ubicumque vel apud quoscumque
 patrum: sacro ordinem nostrum derogare
 non cessant: asserentes sanctos patres
 nostros cum scandalo et inobedientia contra
 voluntatem abbatis sui de molismense
 si cenobio egressos fuisse: quorum quod
 sit impudens mendacium subsequen-
 tis narrationis textus rem gestam
 emulcatis pandens manifeste de-
 clarabit. Proinde nostrum est gratia
 favente divina non solum plenissima
 ratione verum etiam gravissime auctoritatis
 pondere obstruere os loquentium: quod
 scribis quoque nostris qui hanc hactenus

fortass adeo pspicue nō nouerunt
 ob repellendā maliciose detractio
 nis falsitate īstruendis. sincere
 ueritatis testimoniū subnira cōtrādē.
Quæta semp stulte emulacōis īpie
 tas: q̄ cū oculū uidetur rōne. p̄bet.
 dīno p̄r et hūano iudicio cūstien
 sem ordīne sup candelabē uirtutis
 et honois exaltatū. ut luceat oībz
 qui ī domo dei sūt. claudesimū
 s̄ cū susurrus ab eia uenacōne
 et amore intit. auitēre quos p̄r.
 quasi tū sibi honois accedat.
 q̄ntū p̄rōr fame derogatē po
 tueit. **Q**uē qm̄ s̄dīm sententiā
 apli. **N**ō qui seipm̄ cōmendat
 ille. p̄batus est. sed quē d̄s cōmē
 dat. postq̄ lris sūm̄ pontificis.
 cardinaliū quoq̄ et epōr qui ne
 gociū tante pietatis tractauerūt
 ostenderunt q̄ rōnabilē q̄m̄q̄
 autorabilē hūano iudicio. **p̄b**
atus app̄batus situr tūo sui. cū
 ter acuisis ordo: consequentē eti
 am demonstratē curabim̄ q̄lū
 dīno iudicio app̄bati sit. **U**ictis
 uāq̄ sanū sapientibz liquet oī
 potente deū app̄bāc religionē.
 quā tantis curis inatū benedictōibz
 a p̄ncipio sui p̄fundē. et ī qua tā
 tos tanteq̄ p̄fertōis et sc̄itatis ua
 zaros sustinatē dignat̄ est. **Q**uē
 quis digne estimatē ue dīa refer
 re sufficet. quā p̄clare ī dīnsis
 mūdi p̄tibz nō solū ī mandibz
 uer. etiā ī minoribz quibuslibet
 cūstiens ordīs domibz sacre reli
 gionis uigore effulscit. q̄ sublimis
 ī uirtutibz. q̄ ḡnes et hūiles ī uoibz

extiterūt plan. quā deuoti et
 ad uolūtaria paup̄tate. p̄ ep̄o
 tolerandā patientissim. atq̄ ad
 oīne opus bonū pati. subditū ^{ac}
 quā crebris reuelacōibz sup̄is
 p̄ ~~uiscis~~ uiscitōibz religiose
 ordīs p̄sone sūt glōsificatē.
 q̄p̄ multi ~~sp̄ont~~ spontance tri
 bulacōis angustia derecti felici
 decessu absq̄ igne purgatorio
 qd̄ quidē ī alio ḡne homī rāssi
 mū ē tūperūt ad trā uiuentū
 ad uidendū deū dōx ī sp̄ont. **Q**uē
 cū illustrū p̄sonaz copia nos
 ad loquendū rōpes fecisse uide
 atur: postq̄ ad exhilarandū deu
 tos et ad rep̄mendū detractōes
 falsiloquos exordū sac̄ ordinis
 diligētius desc̄psim̄. etiā de
 reuerendissim̄ p̄m̄ quorūda
 uidelicet abbati cūstī. atq̄ clare
 uallis uirtutū studiis aliq̄ hūit
 p̄stingem̄. seuior quoq̄ qui ī
 clareualle piūssime religionis
 imitatores effecti memorā sui
 postis ī b̄ndictionē reliquē qua
 tūq̄ p̄ h̄ fidelē q̄libz et deuotus
 p̄ficiat ī fide r̄oboratz. ī fidelis
 autē et detractōe luūdi cordis o
 culū purgās religioso ordīni
 neq̄q̄ detrahē. sed magis reli
 giosoz deuotōne imitū cōsuef
 cat: aut c̄te p̄palate uirtutis ra
 dīs reuerberatz maliciose de
 rogacōis mat̄ā sibi subtractū

1. vob

esse & tabescens i genuis. Si
 que mouet q̄ clareuallensiu
 tū et nō etiā cistaciensiu semox
 menōne fecim⁹: nouit nos
 vt ecclie clareuallis alūpnos
 nōr semox sac̄ studia famli
 aī et efficacia Tuestigae po
 tuisse: nec ea q̄ de paucorū sin
 cera cōiūsaōne seu felici con
 sūmaōe ad absoluōne sponsi
 omis nre desēpsim⁹ inuābilū
 seruoꝝ dei qui tā i castro q̄ in
 vniūitate sac̄ ordiō spūales a
 gones vilit̄ desudauerūt p̄iudi
 care sanctitati. Cū igit̄ sicut
 sup̄ dixim⁹ i ~~causa~~ tantū negli
 gencie tēpore monastioꝝ ordo
 collaps⁹ fuisse ut vementib⁹
 ad cōiūsaōne nō tā p̄fūe q̄ in
 piculū multis i locis imminē vi
 det̄: nec spes vlla restauraōis
 vsp̄ia arripet̄: onūp̄ deus qui
 seruos suos ab etno p̄scitos i
 tpe vocat et iustificat ut tēnū
 quāq̄ glōrificet: dū mediū silen
 cū teneat oīa spūm sctū suū de
 seētis celestib⁹ a regulib⁹ sedib⁹
 misit i corda quorūda fr̄m q̄ in
 reuobio quōda degebat qd̄
 i burgundie p̄tib⁹ sūt molisim⁹
 vocat̄: In itaq̄ serui dei pauci
 mō sed igne illo que dñs illis ^{ap̄b}
 mittit i trā et vult uehement̄
 accendi. fortit̄ i flāmant̄: dū co
 tidianas regule lectiones i caplo
 audirent et aliud regula p̄cip̄e
 atq̄ aliud consuetudies ordinis
 tene p̄pendent: q̄uissimē cōiūsa
 bant̄ videntes se ceterosq̄ mona
 chos regula b̄ti p̄as benedicti
 sollemp̄i p̄fessione seruatiōs fore
 p̄mississe sed st̄dū i stituta ei⁹

neq̄ qua uiuē. Primitus q̄ puati
 sepius int̄ se colloquētes cūq̄ssi
 onē suā q̄rebant̄: et quonā
 modo hui⁹ tanti mali remediū
 inuenē posset sollicitate tractabāt.
 Cū uēo poea ūbū effusū esset i
 publicū: ceteri qui carnales erant
 nec poterāt dice cū p̄p̄ia quā de
 extelso misit ignē i ossib⁹ meis
 et erudiuit me: seruos dei deride
 modisq̄ oīb⁹ quib⁹ poterāt ut
 a tam sctō p̄posito cessarēt i festiue
 reperit̄. At illi qui spū dei age
 bant̄ et p̄p̄ia liberi erant non
 curantes eorū maluolas i fertuōes.
 toto mentis anīsu ad deū cōiūsi
 p̄tib⁹ i stantissim⁹ postulabant:
 ut dñi pietas eos ad t̄lēm locū
 digere dignāet̄ i quo uota libioꝝ
 que sct̄m regula firmauerant
 sed nō suauerūt reddē possent.
 Deinde cōsiderantes qd̄ ap̄ls moner
 nō oī spū esse i dēndū et q̄ regula
 quā moīs oīb⁹ p̄fecte seruāe cu
 piebant p̄cipit̄ corrip̄i eū q̄ sine
 p̄missione abbatis quippiā sine
 p̄missio abbate suū hūilit̄ adēit̄
 de t̄iūssione regule q̄rimonia
 p̄ponit̄ voti sui feruentissimū
 dēndū pandit̄: et ut ei⁹ auxi
 lio p̄t̄ et consilio qd̄ spū sancto
 i p̄p̄ante mente q̄cepant p̄ficē
 possit̄ supplicat̄ p̄cant̄. Cū uō
 dei ad horū op̄licitus abbas ille
 p̄p̄it̄ seruoꝝ i dei laudat̄: et nō
 solū cōsilū auxiliūq̄ se p̄biturū:
 verū etiā seip̄m i diuiniū com
 tem eorū itā sctō p̄posito futurū fir
 missē polleret̄. Quo audito
 hūiles spū fr̄s illi magnifice
 corroborati sūt: tūc p̄mū i tel
 ligentes q̄ vē a dño egressus

691
 ē sūo? nec sōpna cordis sui
 desidelio ī tali secuti sūt: sed dex-
 terā dei vni iūte opante ī eis.
Ad dñs robertus abbas et frēs cū eo
desidelio ī nouāde mōastice ī lignoīs
hñtes. legatū sedis aplice adierūt.

Tū q̄ magnanimos vni **cap. xi.**
 īmābilū mltū xpi dūces et sig-
 niferi futū nō tā nouar q̄ mag-
 narū rez totiq̄ mūdo p̄futurarū
 cupidi cū assiduo tractatu querent
 nū se qualiter id qd̄ cupiebāt con-
 gruenti mō ad effectū p̄ducent:
 cōsulto rōnis iudicio prudēt adūtere
 loci ul' ordīs sui mutacōne absq̄ se-
 dis aplice cōsensu se p̄sumē neq̄q̄m
 debe. **Frat tūc ī galliar p̄tibz se-**
dis aplice legatū. Venerābilis hugo
lugdunens archieps: vir religione
prudētia et auctōitate venerandū
hūc p̄dictus abbas et frēs q̄ desidelio
ī nouāde mōastice religioīs fla-
grabant adierūt: estus et vota cor-
diū suor hūilit' pandūt: consue-
tudines ordīs a regula quā erāt
p̄fessi unū distrepacē cōquerūt:
et p̄ptea manifeste p̄iuri cimen-
se sciēt īcurrissē dolendo fatent
Adiūt p̄tea se vitā suā ex integro
sdm̄ īstituta regule sc̄i p̄ris sui
benedicti ordīnac' velle et ut eis ad
hoc liberis erequendū idē legatū
sui iuuānis robur aplim̄ aucte
porrigat constant' flagitant. Dñs
aut' legatus cū esset prudens et
distus d̄sidelit' subtilis allega-
tiombz eorū laudabiliter eos moueri
p̄miciāuit: ip̄oz q̄ sp̄italibz votis
leas auspicijs fauens tali eplā
eos ad p̄ficiendū tota libtate qd̄
p̄ia mente cōcepant exhortat ē.

Eplā hugonis aplice sedis legati

p̄ que cisterciensis ordīs ex ordīn
sua auctōitate fūdatū ē. cap. xij

Hugo lugdunensis archi-
 ep̄us et aplice sedis legatus
 roberto molisunensi abbati et fr̄ibz
 cū eo sdm̄ regulā sc̄i b̄ndicti deo
 seruiē cupientibz. **Notū sit oibz**
de s̄e m̄ris ecclie p̄f̄tū gaudenti-
bus uos et quosdā filios v̄ros mo-
lisunens' cenobii frēs lugdunū ī
p̄ticia n̄ra astitisse: ac regule bea-
tissimi b̄ndicti quā illuc usq̄ cepi-
de ac negligēt' teode' mōastio
temeratis artius dem̄ceps atq̄
p̄fectis there' velle p̄fessos fuisse.
Ad q̄ ī loco p̄dō plibz īpediē-
tibus causis q̄stat adīplei nō posse:
nos v̄tūsq̄ p̄tis saluti videlicet ī
recedenti atq̄ illic remanentiū
quidētes ī aliu' locū quē uobis
largitas dina designauit vos
declināe' ibiq̄ salubris atq̄ q̄ctis
dñō famular' vtilē durūq̄ fore.
Vobis tūc p̄tibz. roberto abbi
fr̄ibz quosq̄ alberico odoni ioh̄i
stephano leualdo petro. sed et oibz
quos regulāt' et cōmuni q̄silio
vobis sociae' decueritis h̄' sc̄i
pp̄itū seruāe. et tūc cōsulim̄
et ut ī hoc p̄seuetis p̄cipiam:
et auctōitate aplica p̄ sigilli n̄ri
īp̄sione' īp̄etūū q̄firmam̄.
Post hec p̄fatus abbas et sui.
tantu et tali auctōitate freti
molisunū redierūt: et de illo
fr̄m̄ collegio socios remissio-
ris vite blandicias respicientes
ad p̄uitatē simplicitatēq̄ sac'
regule p̄uē simplicitatēq̄ teuedā
p̄mpto aīo flagrantēs elegerūt:
 ita ut nūc eos q̄ legatus lugdunū

astiterat: et illos q̄ de cenobio
 vocati sūt viginti et vna mōdy
 essent q̄ p̄fectōis uite et regule
 s̄c̄i p̄ris benedicti ad lēam tenē
 de desideō artū et angustā viā
 t̄ḡssi sūt. *Qualit̄ et q̄to āno d̄m̄ice*
ī carnatiōis s̄c̄i p̄ris cistren̄ ord̄is
de molisino ēḡssi h̄m̄ū cistren̄

Anno igit̄ ab *adierūt. cap̄ xiii*
 ī carnatiōe d̄m̄i millesimō
 nonagesimō octauo. D̄m̄s rob̄m
 molisimēns̄ cenobij ī ep̄atū lin
 gouensi fundati abbas. et cū eo
 fr̄es quos d̄s tetigēat corda.
 mallentes cū dilecto p̄re suo be
 nedicto p̄ deo laboribz fatigat̄.
 q̄ uite huius cōmodis resolu
 de molisino ēḡssi sūt atq̄ ad
 locū que p̄posito suo agrum̄ iā
 aū p̄ grām dei p̄nderat id ē
 ad h̄m̄ū q̄ cistriū dicebat̄ ala
 criter tetenderūt. *Qui locus*
 ī ep̄atu tabulouensi situs et p̄e
 nemoz sp̄maz q̄ densitate tū
 tyis accessu hom̄i īsolito: a so
 lis habitabat̄ feris. Ad hūc itaq̄
 locū horrois et uaste solitudis
 v̄ri dei venētes. tamoz illū
 religioni quā iā dudū mente cō
 cepant. et p̄p̄t quā illuc aduene
 rant habiliorē q̄nto secularibus
 despicabiliorē et īaccessibiliorē
 itelligentes: uenoz ac sp̄maz
 densitate p̄stisa ac remota mo
 nastiū ibide uolūate tabulonē
 sis ep̄i et osensu illis cuius ip̄se
 locus eāt ostrue reperūt. Eodē
 itaq̄ āno quo p̄ditur̄ duodetiō
 kal̄ ap̄ril̄ sollemp̄ die natalis
 s̄c̄issimi benedicti que genūata
 leticia tūc celebrē reddiderat

ob d̄m̄icā palmar̄ q̄ ip̄i occur
 rerat letantibz angelis tabeste
 tibz demozibz cistren̄is domz ac
 p̄ hoc totis ordinis cistren̄is re
 ligio p̄ vios ad xp̄ianā philoso
 phiā penit̄ expeditos exordū
 sūpsit: prudenti sane osilio ut q̄
 canone diuini s̄uicij cūctiq̄ uite
 sue ordmē s̄c̄dm̄ formā ī regula
 p̄scriptā disponē detuerat: hor̄
 eis potissimū natali q̄ lege p̄
 sp̄m̄ vniūficatē ad multoz saluē
 dedeat felici om̄ne īchoareut.
 Ecce sūm̄s et et̄n̄s pastoz q̄ relictis
 ī sup̄nis mōtibz t̄c̄ue viditatis
 pascuis b̄tis ouibus dignatōe
 sue gr̄e descendit vna ī hac lac
 maz ualle errante quere: nouo
 m̄seādis sue ordmē caulas pie
 tatis statues signū salutis sup̄
 eas exaltant: quatenz ouile
 ip̄ius moibūde et lāgude que
 sp̄nis cupiditatū et voluptatū
 carnaliū irretite p̄ siluas vicioz
 vagabāt̄ audientes voce curant̄
 ad caulas pietatis īuitatis v̄ri
 samaitam stabiliū vino p̄m̄e
 oleoz remissiois p̄m̄oz curande
 itarent: demūq̄ salutis signū
 veracit̄ apphenderūt. *Sicut enī m*
 t̄cio gr̄e nascēte xp̄o d̄no salua
 toze n̄ro m̄ndus dū nesciet pigm̄
 redemptōis uoue. reparōis anti
 que. felicitatis et̄ne suscepit: sic
 ī diebz istis nouissimis refriges
 cente iā caritate et habūdante
 vsq̄ quaz īiquitate om̄ipotens
 et ~~m̄se~~ m̄sericos d̄s eiudē gr̄e
 sue seminaū plantauit ī h̄mo
 cistren̄is: qd̄ sp̄s s̄c̄i pluuia ir
 rigatū sp̄ialis piguedis lar
 gissimū sūpsit īcrementū īsc̄es

et proficiens in arbore grande pulchram et fructuosam unius: ita ut diuisas uacuum ipsi tribus et lignis sub umbra eius requiescat atque de fructu ipsius se faciat gratulantur. **U**ter uero fructus iste per laborem anime amara re fiat uentre carnalis occupat: tunc quasi mel dulce est in ore proficiens et gratia. **R**etor dicit archiepiscopus aplice sedis legatus cuius benedictione precepto et auctoritate tunc bonum, stabile fundamentum accipat considerans paupertate seruo dei. et quod in loco sterili que occupauerat proxiis nec subsistere nec edificia construere possit. nisi persone alicuius potentis, amiculo fulcaretur: sepsit ad illustrem principem odone tunc burgundie ducem petens et suadens quatinus pauperes ipsi zelum glorie et monastica ordinis habentes foueret et manu tenet eorum necessitatibus secundum magnificenciam principatum sui subueniret. **C**uius petitionem et consilio dominus odo burgundie dux accipiens frimenciam illorum seruo et deuotione delectum: monasterium lignum quod ipsi in paupertate sua trepant de suis impendens totum assumant: eosque ibidem in omnibus uicibus diu pauperum et in periculis habundie subleuantur. **Q**uod **l**om ille assensu episcopi babilonensis ad eum dyocesim pertinebat canonicis abbacia surrexit et de recessu abbatis illius quod adueniat ac primorde alberici tunc **Q**uod tunc abbas quod adueniat ab episcopo babilonensi ad eum dyocesim loco ipse pertinebat uiginti pastore tunc tunc aiaz: uissu predicti legati suscepit: et monachos quod secum aduenierunt in eodem loco stabilitate firmate regulam fecit: sicut ecclesia illa diuino precepto et humano

fauore uallata. aplice quoque auctoritate inuenta in abbacia secundum regulam sancti patris benedicti disponenda surrexit. **H**aut tunc multum ostendo per heret elapsis spacio molisines monachum uoluntate domini gaufridi abbatis sui qui roberto successerat inuicem ad romanam curiam destinatum: a domino papa urbano ipso tempore postulantem. quatinus prefatus abbas robertus loco pristino id est molisines ecclesie redderet. **Q**uorum ipso tempore dominus papa deuotus mandauit legato suo uenerabili scilicet hugoni ut si fieri posset idem abbas reuertetur: et in diebus huius diligenter in pace assistent. **D**e primorde beati stephani sancti patris quod beati roberti cisterciensis abbatis et alia statuta ipse nouello adhuc ordi-

Dist. dicesse pium sui pastorem cisterciensis ecclesia adhuc pauper et modica conuenit de electione abbatis sine personarum acceptatione tractatur. **E**t mediante gratia spiritus sancti elegerunt uirum boni uoluntate stephanum uacuum anglicum qui cum eis de molisines exierat uir conspicue stitatus omnibus uirtutum gratia decoratus. huius amatorem et feruentissimum sancti paupertatis emulatore. **U**ir beatus uir in adolescentia sua exiens de terra et agnatione sua limina sancte aplice peregrinus adit. **I**n quo itinere non otiosis fabulis sicut fieri solet occupabat: sed cum socio suo diuisis laudibus uacans psalterium ex integro cotidie decantabat. **P**egnationis autem uoto pacto cum ab urbe rediens gallias intrasset **S**up addidit: et aliter sub eo multiplicato sit cetero quibus uirtutibus ipse claruit. **S**aplin xv.

Prima

supradictū monastriū molistmū ad-
 it: ibi sacri monastrii ordinis
 habitū suscepit. Postmodū uero
 cū inouande religionis iūbū i eadē
 domo motū fuisset: ipse p̄m̄
 iū p̄mos seruentissio studio
 laborauit ac moīs oibz i stitit ut
 locus et ordo cisteriē i stitueret:
 cuius ipse postmodū ordinaute dō
 pastor et doctor eximius eāt i stitu-
 endus. Ad cū dño donāte sicut
 p̄fati sumus factū fuisset: tūq̄
 fidelis et prudens dispensator ce-
 pit illis deuotissia iuentis iute-
 rone tractae qualiter ordine sui
 uouit fūdatū et adhuc i multis
 vacillante quippe nodū p̄f̄is et
 iuenti paupertate redolentibz in-
 stitutiōibz exultū i meliō pue-
 hēt extollēt: talisq̄ modamine
 roboratū dño ihu fructū plimū
 afferre ualēt. Conuocatis itaq̄
 fr̄ibz suis et habitū cū eis q̄ silio
 tā ipse q̄ fr̄es eius iudicauerūt ne
 dū fr̄e illis seu alijs aliq̄ p̄ncips
 curia sua aliq̄ tpe i illa ecclia
 tenēt: sicut antea i sollempnita-
 tibz agere solebat. Deim̄ ne qd
 i domo dei i qua die ac nocte dō
 deuote seruire cupiebat i manēt
 qd̄ supbia aut sup̄fluitate redo-
 leret: aut paupertate uirtutū custo-
 dem qua p̄ponte ip̄e deū elege-
 rant aliq̄ corūperet: q̄siuauerūt
 ne retinēt cruces aureas
 ul' argenteas, sed cū lignetas.
 coloribz depictas: neq̄ candela-
 bra p̄r̄ unū ferreū neq̄ thuri-
 bula nisi cuprea ul' ferrea neq̄
 casulas nisi de fustaneo ul' lino filie
 sine pallio aureo et argenteo:

Diuidata itaq̄ sic suo pastore cisteriē ecclia
 albeici noie i abbate s̄ p̄mouit: unū s̄z l̄ratū i d̄m̄o et i hūanis satis gnarū
 amatoxē regle et f̄m̄. quip̄ p̄ois officinū et i molistmēsi et i illa diuicia gēbat ecclia:
 mltūq̄ diu laborauēat iutendo ut ad illā de molistmo t̄m̄migrarēt locū. D̄m̄
 at d' albus cūa pastoralis licet mltū remittens suscepta: aliq̄ diu i scola et p̄ nouē
 s̄z ānos et dimidiū i gulas disciplina felicit̄ exercitū migrarūt ad d̄m̄ fide et
 uirtutibz glōs: et ideo i uita et̄na a deo merito beandā. Bē de p̄morte b̄i steph̄i

neq̄ albas ul' ~~auras~~ amictus nisi
 de lino filie sine pallio aureo ul'
 argenteo. pallia uō oīa et cūpas
 atz dalmaticas tūcasq̄ ex cotto ^{foto}
 dimiserūt: calices tū nō aureos
 sed argenteos et si s̄ p̄ deaurā-
 tos: fustula argentea et si possi-
 bile eēt deauratā: stolas quoq̄
 et manipulos de pallio tū sine
 auro et argento retinuerūt. Palle
aut̄ altariū ut de lino fieri et pla-
ne sine pictura statuerēt: et am-
pulle ad m̄spem̄ altaris sine auro
et argento essēt. Hys et hūmōi
stis et deo placatis i stitutis nouū
ordine suū sui dei roborantes:
 et ex hys q̄ p̄us i usu habuerāt
 alia qd̄ tamq̄ uē hūilitati con-
 traria penit̄ amputantes: alia
 uō meliōibz et sc̄am̄ paupertate
 magis redolentibz q̄suetudinibz
 cōmutantes posuerūt praua uo-
 luptati i directa q̄tinentie et aspa-
 rantatis et sup̄bie i uias planas
 iusticie: ita ut sc̄dm̄ p̄phetā etiā
 stulti i hac uia errāe nō possit.
 Quāti i ordine cisteriēsi ligone ^{Fligine}
 excelsi discipline. fructū reddūt
 q̄tinentie: q̄ si alibi locati essent
 ubi discipline rigore nūtiue vi-
 gēt: p̄ uoluptatū et carnalū de-
 siderioz monstruosa portenta fa-
 cile p̄cipitarent. Quā p̄
 neq̄q̄ putandū e sc̄m̄ ordine uirū
 aduētiōū eē hominū sed uē sp̄s
 sc̄i magist̄io traditū q̄ sac̄ et ligno-
 nis candore que negligentia cordis
 hūani ad ab adoleſcentia i malū
 p̄m̄ demigrāe nō cessat t̄p̄ibz opor-
 tunis p̄ hūiles seruos suos reparare
 nō desinit: ut nō glōriet̄ i aspectu
 d̄m̄ oīs caro et longe sit ab oibz.

religiosis blasphemata illa uox de
sua prudentia & industria presumen-
tium et dicentium. **Quia** uero excelsa:
et non dominus fecit hoc omnia. **Cum** itaque
uenerabilis abbas stephanus frater
eius cotidianis uirtutum incrementis
melius proficerent et felicia experientia
probarent quam bona eant negotia
eorum daret sibi terna temporalia ad cadu-
tum et recipere celestia dona & eterna:
unum erat quod spiritale eorum exultatio-
nem turbare uolebat. **quod** sibi raro quod illi
diebus ad eos causa collisionis ue-
niebat. **Quia** enim sancti thesaurum
uirtutum relictus inuentum successibus
suis ad multorum salutem profuturum co-
mittente gestiebant: sed fere omnes
uidentes et audientes uice eorum assu-
tate insolentia et quasi iaudicia plus
corde et corpore se elongare quam prima-
re eis festinabant: et de perseveran-
tia eorum penitus despiciebant. **Sed** dei
omnipotentis uirtus qui hanc unquam
animi spiritale seruis suis inspirare
dignatus est ad multorum profectum mag-
nifice eam amplificare et consummare
decurrit sicut sequentia declarabit.
Quia cum fere ostio despiciebant.
appropinquantes deuotissimis precibus
ad dominum clamarent pro eo quod pene suc-
cessibus carerent petentes ut uis-
cera misericordie sue super eos dominus effunderet
dignaretur: incitatus et precibus ut cre-
ditur beatissime dei genitricis et
uiginti marie cuius sancto nomini specia-
liter ordo noster attribuitur et uerum non
et sanctissimi patris uiri beati
cuius predicti fratres ex integro se
regulam seruatiorem premisserunt.
exaudiuit dominus preces eorum. **Et** sus-
citauit dominus spiritum pueri iunioris
cui nomen bernardus: qui cum esset

adolescentus nobilis delicatus et libenter
tam ualido igne diuini amoris
accensus est ut relictis uniuersis
mundi uoluptatibus et diuitiis.
ecclesiasticis quoque dignitatibus
artissima quiescente castitatem
tamquam pinnaculo frugum domini deuoto
aio proponeret imitari. **Quod** inuicibilis
est deus in operibus suis: quia uelociter
currit sermo eius: quod facilia sibi
fore demonstrat cum uoluit quod
apud homines impossibilia sunt. **Cum**
enim non solum nobiles et diuites.
sed etiam mediocres ipsi quoque.
pauperes uidentes ordinis aspira-
torem detractarent accedere ad eos:
iste tam tenet et delicatus iuuenis
quasi de cella uinorum pueniens
se gratie dei egressus. **Reuertens** uero
quod letificat cor hominis feruens et
estiuans circuibat et predicabat
uirtutum uocacionis quod in secreto cordis
sibilo aures tenens audiret cum
piens et alijs pinnaculo sicut scriptum
est. **Qui** audit dicat ueni. **Unde**
scimus est ut associatis sibi fratribus suis:
propinquis et amicis alijsque nobi-
libus libentibus et potentibus in seculo uirtus
cognita sibi in ecclesia castitensi cella
nouitiorum alacriter intrarent: et in
spiritu fortitudinis contra uicia carnis
et tentamenta malignorum spirituum
scipientes decitare: et suadebant
ceteris hominibus non uerbis sed factis
omne illam aspirantem ordinis quare
fugiebant non esse aliud nisi ingratum
domini suauem et omnis eius leuem. **Quorum**
exemplo prouocata innumera multitu-
do hominum diuise etatis et aduersis
nobiles et ignobiles mediocres
pauperes ita ut stabulum illud ipsum
patris innocencie eius obuolutum.

et non mediocri tristitia
subdebat

Prima

repleuerunt: ut fr̄es illo tedio
 et deſp̄atione poſt̄itatis afflictos
 mirabiliter letificarent: et t̄m̄p̄
 e ſtugno r̄onabiliū piſtū pen-
 nulis pie itenōis ⁊ ſquamis
 ſc̄e op̄ationis r̄ondancia ſua de-
 clarancū r̄uuli miltes cenobi-
 or̄ erundantes vniſas occidui
 orbis ptes occuparent. **Quod d̄ns**
ſtephan̄g abbas dilatacōne ſui
cordis d̄no reuelante ⁊ deſūto fr̄e
ſibi vigilāti apparēte ⁊ gnouit r̄i.

Hanc ſp̄iatū d̄ne viſitācō
 nis gr̄am d̄ns hūili ſeruo
 ſuo. d̄no abbati ſtephan̄o autēq̄
 fieret clementiſſia reuelacōne
 poſtende dignat̄ e. **ſi** em̄ ſicut
 ſup̄ retulim̄ gr̄am merore af-
 ficent̄ p̄ eo q̄ ſucceſſoib̄ pene-
 carerent: accidit ut vn̄q̄ ex eis
 p̄ntis uite curſu q̄ſūmato t̄m̄p̄
 e merite muliere famul̄ ⁊ gau-
 diū d̄ni ſui m̄ducend̄ ⁊ labo-
 ris ſui b̄n̄m̄ receptus mochi
 q̄prim̄et. **ſi** em̄ cū id̄ t̄xtim̄
 ager̄ venerabilis abbas tedio.
 deſp̄are poſt̄itatis immū aff̄s
 auſus e aliqd̄ p̄ſūm̄e: qd̄ qd̄e
 t̄m̄c̄m̄t̄i aff̄bi potuiſſet ſi
 nō pietas itenōis p̄ſūm̄ente
 excuſaſſet. **ſi** em̄ q̄ſt̄et p̄ qd̄
 quid agat̄ hoies itenō iudicat̄
 oīnes: t̄d̄m̄q̄ q̄ corā ocul̄ d̄ni
 pietas itenōis. et d̄ne articulo
 neceſſitatis neuū excludit p̄-
 ſūp̄ōis. **ſi** em̄ itaq̄ ſicut p̄ſūm̄ ſu-
 mus fr̄ ille t̄xtim̄ poſit̄ ſi-
 ne uite p̄ſolare: accedens
 ad eū abbas ſc̄us talia locut̄
 e. **ſi** em̄ fr̄ t̄m̄e t̄q̄nto tedio ac
 defectiōne mentis verſam̄.

paulo

q̄a ar̄ta et anguſta. ^{via} qua t̄regla
 nob̄ b̄n̄ſim̄ p̄ t̄r̄ benedictus
 p̄poſuit īgreſſi ſum̄. ſed v̄rū
 t̄r̄ ſc̄iſat̄ deo placeat nec-
 ue. nō ſatis nob̄ q̄ſtat: p̄ſertim̄
 cū ab oīb̄ vicinis monachis
 t̄m̄p̄ nouat̄ r̄ez adiuentores et
 ſc̄andalū ſc̄iſmat̄isq̄ itentores
 diuidere: ſup̄ oīa ~~oīa~~ nō me-
 rois acbiſſim̄ iaculo t̄iſſigie
 cor̄ n̄m̄ ~~paucitas n̄m̄.~~
 quū ſiguli cotidie morte int̄uenē
 te tollit̄ e medio: et ſicut ualde
 p̄t̄meſto nob̄ſc̄i p̄t̄ ſi uouit
 cepta religio ſine accipiet̄:
 quū p̄ſonas r̄duſtres ⁊ ad hūili-
 tatem ſc̄te paup̄tatis ydoneas
 uſq̄ ad p̄ns d̄ns aſſociat̄e no-
 biſtū neq̄q̄ dignat̄ e: p̄ q̄s
 huius uite iſtitucōis ſormulā
 ad poſt̄os t̄iſſim̄te ualeam̄.
ſi em̄ p̄ t̄uoſe d̄ni n̄i ih̄i x̄pi
 p̄ cuius amore ar̄ta et anguſta
 via qua ip̄e t̄euāglo ſequacib̄
 ſuis p̄poſit̄ īgreſſi ſum̄. t̄ ſc̄te
 ob̄ienc̄e e p̄cipio quatuſq̄ p̄
 poſt̄ obitū tuū t̄pe et t̄m̄ quo
 eiſde d̄ni n̄i gr̄a dec̄nerit ad
 nos redens: et de ſtatu n̄o q̄
 tū ip̄ius m̄ia voluit nos r̄os
 facias. **ſi** em̄ eger. **ſi** em̄ t̄q̄t̄ lib̄er
 d̄ne qd̄ p̄cipis: ſi t̄a p̄cib̄ tuis
 ad̄m̄t̄ mandatuū tuū effectū.
 mancip̄a ualeo. **ſi** em̄ et poſt̄
 modicū de cōualle ploracōis ad
 monte gaudij ad monte et̄ne
 b̄n̄itudis felicit̄ aſcendit. **ſi** em̄
 p̄ hoc ~~ſc̄us~~ fluxerat dies:
 et venerabilis abbas cū quen-
 tu fr̄ū t̄ labore poſit̄ ſicut
 mortis eac̄ pauſandi dederat
 ſignū. ip̄e quoq̄ paululat̄

tollim²

pat̄
hec dicens

remotum ab alijs meditationi insistens.
 capucio cooptus caput sedebat.
Et ecce fr̄ ille defunctus magna
 claritatis gl̄a p̄fusus repente
 corā eo astitit: ita tū ut magis
 sacre ferri q̄ tra consistere videt̄.
Requisim̄ quō se haberet ul̄ q̄libet
 sibi eēt: respondit. **Bene op-**
 time p̄. bene in est. bene sit
 et tibi: quia p̄ doctrinā et solli-
 citudinē tuā illis irremediabilis
 gaudiū. illis iraphensibilis pacis
 dei. q̄ erupat omne sensu p̄ci-
 piunt meriti: p̄ qua adipsenda
 duos noui ordis nr̄i labores pa-
 cient et hūilit̄ sustinuit. **Et mir-**
 uirū p̄ceptū tuū redit: grām et
 m̄iam dñi nr̄i ih̄u xp̄i et p̄a et
 fr̄ibz tuis amicitias. **Quia uero**
 p̄cepas ut de statu nr̄o. vos r̄ti-
 ficare deberet̄: sciat̄ et oī scrupulo
 dubietatis excluso certū
 teneatis. q̄ sc̄a et deo placens
 est vita et cōsuetudo nr̄a. **Porro**
 merore qui de nō relinquenda
 posteritate p̄cedia tua immū
 depasat quātoq̄ ate repellere:
 et iubilū et exultationē sp̄iale
 euade: qm̄ adhuc dicunt filij
 sterilitatis tue i quibz tuis. **An-**
 gusty est nobis locus: sic spa-
 cū ut habitare possimz. **Ecce**
 em̄ iā ex hoc nūc tpe magni-
 ficabit dñs face uobiscū. mittet̄
 uobis p̄sonas multas. int̄ q̄s
 erūt nobiles et lr̄ati viri plu-
 rimi: qui ita domū istā reple-
 bunt ut h̄c t̄p̄ examina ap̄i
 estuancia et redūdancia euo-
 lantes plimas mūdi p̄tes pe-
 netrent: et de semine dñi be-
 nedictio qd̄ i hoc loco p̄ grām

ei9 coaluit. multiplices aīaz
 sanctarū manipulos de unūsis
 mūdi p̄tibz collectos celestibz
 granarijs t̄ferat. **His auditis**
 abbas sc̄is gaudio et exultatō-
 ne repletus. dñe pietati grās
 ex iternis medullis cordis recu-
 lit: felici experimento p̄baus
 q̄ veracit̄ scriptura testat̄: qm̄ nō
 delinquet dñs sp̄antes in se.
Pabat interī uicā celestis ab-
 ire: sed sine benedictiōe p̄ris
 sp̄itales qd̄ nūc dñm
 dictu est nūc p̄sūpsit. **Dixit**
 itaq̄ abbat. **Tempus est**
 dñe pat̄ ut reuertar ad eū qui
 me misit: et p̄tea peto q̄tinz
 benedictiōe tua me firmatū
 dimittas. **Cui stupens et pa-**
 uens abbas respondit. **Quid**
 ē q̄s qd̄ loqr̄is: **Tu de corrup-**
 tione ad incorruptionē. de uan-
 tate ad uirtutē. de tenebris ad
 lucē. de morte ad uitā trāsisisti:
 et a me q̄ s̄ h̄s oībz inescabi-
 lit̄ ad huc genio benedictionē
 petis: hoc tōtū omne iuris
 et rōnis integritate esse uide:
Ego potiq̄ ate debeo b̄ndictā.
Et p̄tea obsecro te: ut bene-
 dicas **me** in. **Cui ille. Nō ita**
 conuenit pat̄. **Tibi em̄ a dño**
 collata est benedicendi po-
 testas utpote i ap̄ice dignita-
 tis et sp̄itales magisterij con-
 stituto: michi uo discipulo tuo
 q̄ p̄ salutare doctrinā tuā.
 mūdi hui9 ignamenta deuota-
 tu benedictionē a te accipere
 optabile ē. **Per em̄ p̄sus h̄c**
 recedat̄: nisi benedictionē tuā
 meruero. **Abbas itaq̄ stupore**

aita beata

petit beati

in uita

in uita

primo

hui9 rei

pa

sed

et amiaone repletus necans
 vlt ptinacit reuultu' eleuata
 manum benedixit ei: sicq' sca
 aia illa disparens spem visibi
 lem quā assūpsit fecit i vi
 sibile bus restituit. **U**ltia vi
 ce cuida' ex fratrib' eiusde' viani
 vniuse caris egressuro appuit
 rōuisione iuuia multitudine ho
 iumū ipe oratoxiu' eiusde' emie
 ad fonte quōda' lucidissimū
 lauas vestimenta sua: et i ipsa
 visione dictū ē ei. quia fons
 ille fons Enō uocaret. **U**o
 cū idicasset abbati ptinā in
 tellerit vix magnificū diuū
 p hoc q'solacōne significat et
 uultū iū tūc quide' de pmiss
 sione sed magis postea de ex
 hibitiōne letatus grās agit dō
 trā cū p cōtinuos quatuor de
 cim años paciam et fidē suor
 suor dūs p vaias tbulacōnes
 et multa paup'atē p'asseret.
 et fideles eos inuenisset: quito
 decimo denuū a q'stituōe do
 uinis cistienis' ano. sup'ditas
 psonas eis mittendo visitauit
 illos oriens ex alto. **I**n ipis
 em dieb' i prans vniens et
 agris curtib'q' eadē ecclia cūit.

De eo q' b'is stephān' f' abbas
q'da' secreta nouici sui p' spm
pheticē dephendit. Cap. xviii.

Pber diū bernard' clare
 uallens' ecclie postmo
 diū p'm' futur' abbas: cū ap'd
 cistia' cistia' adhuc nouici' q'
 esset. solit' ead' dieb' sigulis
 p aia mris sue septē p'miales
 psalmos i silencio dice. **D**ie uō

quadā cū sup'dictos psalmos
 p' cōpletōiū it'hoasset omisit
 eos p' obliuione' nestio an per
 sopnolencia' anteq' p'dixisset?
 ueniensq' ad stratu' suū quiete
 sopoifera mēbra reseruit: et so
 lucam refectioe' parenti plene
 nō spendit. **A**bbas uō agnita
 p' spm negligencia: die postea
 rōuenit eū dicit. **F**r' b'uarde
 ubi nā q'so illos psalmos tuos
 hestina die dimisisti? aut cui
 eos q'mendasti? **R**d' audiens
 adolescens ut eāt vctūidus et
 timorato' erubuit: et cepit tūc
 se mirando cogitae et dice.

Dne d's quō palam factū est
 vbi istud? de quo in soli q'scā
 erā? **E**t itelligens a vno spitali
 se eē dephensū p'cidit ad pedes
 eius negligencia' q'sitens atq'
 rōulgetia' petens. **Q**uia facit
 spetrata. curauit demceps i
 huiusmōi tā puatis q' publicis
 obseruacōib' sollicitior inueniri:
 et q' q'sulta rōne suanda p'po
 sisset nō facile tūsgredi. **De**
eo q' auis q'da' p'sce nō mediocis
quātitatib' unguib' ferēs corā
fr'm oculis p'ient. Capl. xviii.

Mitueat aliqui sāguine
 p'p' ep'm paup' abbas ste
 phan' et p'p' iopia domo cel
 leraius cui ex p'cepto regule
 paup' et ifirino' cura icūbe
 bat uil ad manū habebat vñ
 paup' et ifino' abbati suo q'
 licitūq' laucia' edulū p'paret.
Et siueā cūitate abbate' suū
 diligens discurrebat: si forte
 alicubi aliquid inueniet vnde

cautatem que intus ardebat etiam
foris ostendit. Et ecce grandis q̄
dā aius aduolat nō mediocri quiti-
tatis pistē vnguibz ferēs: que
contuuis corā mirancū fr̄m
oculis p̄ient et recessit: copio-
sā p̄dam celleratio reliquēs.
vñ abbatis sui inuicōi suffi-
cient p̄uidet. *De larga bñdōe
i sollempnitate penthecostes fr̄bz
de p̄mptuarijs gr̄e dei vñ non
p̄abat t̄issimā. Cap^m xix.*

Tstabat aliqui sac̄sancta
sollepnitas penthecostes: et in
ip̄a factissima die vñ tanti pa-
nes inueni i eadē domo pote-
rant q̄ fr̄bz sufficient. Vñ uō
fr̄s vehemēt exhilarati tūq̄
si de ip̄a paupertate sua quā p̄-
deū sustinebant sagruarent.
missa t̄ante sollepnitatis cū summa
deuocōne i iubilo cordis mutare
reperit: et ecce uōdū finita missa
de p̄mptuarijs gr̄e dei largam
benedictionē repente vñ uō spe-
rabat sibi t̄issimā cū multa gr̄e
actione s̄pserit. In hys et
silibz vñ de p̄pendens q̄ verant
sc̄ptia d̄r qm nichil deest t̄mē-
tibo deū: largitate etiā miseri-
cōm̄i d̄m̄i sup se et sup fr̄s suos
vehement̄ amurans magis ac
magis i sc̄a religione p̄ficiet:
et b̄te paupertatis angustijs.

*gloriabat sicut i oibz diuicijs
De eo q̄ abbas stephānq̄ collaōe
lecta cū ecclia intraret ostiū ecclie
manu tenebat et digitis firmq̄ q̄ p̄
signo p̄mebat cap^m xix*

Quater quā nō surdus au-
ditōr regule sc̄e fuit p̄-
cipientis ut sic stemus ad p̄sal-
lendū ut mens nr̄a concordet

voci nr̄e: ex eo qd̄ subdimo liq̄-
bit: *ros edit et ut lecta collaōe
ue cū ecclia intraret ostiū ecclie
manu tenet. et digitis firmq̄
quasi p̄ signo p̄meret: sicut
solet hoies signū a nodū facē
q̄tino p̄ hoc amōiti memorie
d̄rā i p̄m̄ant qd̄ obliuisti no-
lūt. Vñq̄ hoc frequēt̄ fuerit:
quoda die vñ de fr̄bz cū fa-
miliat̄is ausū p̄bebat intro-
gub̄at eū cū hoc facit. Vñ p̄
stus oibz i quid cogitandibz q̄
ex iūcto officio p̄ dispositōe
domq̄ p̄ die admittē cogor dico
ut foris remaneat uer̄ ingredi
tuerū p̄orsq̄ p̄sumat: sed ex-
pectent quousq̄ cr̄as dicta p̄
hic eas tuenda. Ad audiens
fr̄ ille multū edificato ē: in-
mirū itelligens sc̄i p̄is quisa
cōue cōmūne ceteris negligē-
ciam t̄istendisse. *De v̄ga
pastorali cū qua i festiuis
p̄ressombz intrare solebat.
Capit^m xxi**

Quante uō hūilitatis fuit
hic v̄ pastor nō mer-
cenariq̄ q̄ odio habuit om̄e
fastū supbie: ferula pastora-
lis ei9 cū i festiuis p̄ressioibz
intrare solebat satis indicat: q̄
usq̄ hodie i asticensi sectario
ob reuerenciā tanti patris
p̄seruata et i magna v̄nea-
cōue habita nō multū a cōi-
bus sustentatorijs q̄bz senes
et debiles iūti solent distac̄
videt. hic ē b̄tissimū p̄is nr̄i
buardi i sc̄a religione pater
hic tā p̄stus iūgr̄ p̄fectissi-
mū habet discipulū iuerit:

pa

quorū doctrina et exemplis
 dñs hodie in uia captiuitatis
 uasa regi supbie id est dya-
 bolo auferunt: et xpo dño
 uerō regi hūilitatis incorpant.
 De eo q̄ cū domo cisterciensī ad
 vltimā paupertate deu erisset
 uenēabil' abbas stephā⁹ misit

Quodā tpe cū domus
 cisterciensis magna fu-
 isset paupertate astricta: ue-
 uerabilis abbas stephan⁹ uo-
 cauit unū ex frīb⁹ suis & lo-
 quens ad eū ī spū dei dixit.
 Vides t̄mē fr̄ q̄a magna
 coartati sum⁹ topia: & tpe
 ē ut frēs n̄r̄ fr̄ fame et frī-
 gore cetisq̄ uolestis p̄chi-
 tent nisi eis conuice subueiā.
 Vade ergo ad mūdinas uer-
 celliaci que p̄tine īstanc:
 et cōpes ibi quadrigas tres
 et eaz sigulis ternos equos
 fortes atq̄ tractores: quib⁹
 maxime īdigem⁹ ad onera
 n̄ra cōportanda. Quā qua-
 drigas illas p̄m̄s et alimē-
 tis alijsq̄ reb⁹ necessarijs
 oneramus: adducens eas tecū
 cū gaudio & p̄pitate reite-
 ris ad nos. Respondes at fr̄
 dixit patus sū dñe par ut
 tuus iussomb⁹ obsequar si
 p̄ciū dedeis ad illa subsidia
 h̄panda. Cui uenerand⁹ abbas
 ī paupertate sua de m̄a dei
 magnifice p̄sumēs r̄ndit.
 Vē frat' scias q̄a cū sollicit⁹
 et anxius querere uadere
 cessit tibi fr̄m̄ n̄r̄oz subue-
 uire: tres tuū denarij tu
 tota domo ista r̄epti sunt.

† fr̄m̄ quēdā ad p̄rias mūdinas
 p̄cipiens ut frīb⁹ m̄ria emēt
 ml ei pecūie r̄dens. p̄ sp̄m̄ p̄phie
 cūta ei p̄p̄a affutūa p̄ dices ca.
 xxn.

hos si uolūis tolle. Reliqua
 uō quicq̄ defuerit tibi: dñi
 tiri ihu xpi gr̄a p̄uidebit. De-
 cur⁹ itaq̄ uade: q̄ mittet dñs
 angelū suū tecū. et p̄sp̄erū fr̄et-
 iter tuū p̄fectus itaq̄ fr̄at cū
 uer celliacū p̄uenisset: a quo-
 dā uio fideli et timorato hos-
 picio suscept⁹ est. U. dū itineis
 ei⁹ causas et fr̄m̄ īdigencijs
 agnouisset abyt ī instanti ad
 quēdā h̄cupletissimū hōiem
 fr̄uitimū suū: q̄ de p̄pate lag-
 uens ac p̄ene iā moriens fa-
 cultates suas paupib⁹ erogā-
 bat. Cūq̄ cisterciensū monachoz
 quoz iā ī p̄tib⁹ illis sanctitas
 celebris habebat eide īfirino
 pemiriā r̄dicasset: uocatus est
 ad domū ei⁹ sup̄dict⁹ fr̄: cū
 tāq̄ pecūie sumā ī elemosia
 ab ip̄o moriente recepit: ut cū-
 ta que ei iūuereat abbas suffia-
 eut ex ea p̄paret. Acceptis itaq̄
 r̄bus redis tū nouē quadrigas
 equis oneratus atq̄ uenit eas
 cūctis q̄ fr̄m̄ usib⁹ oportuna
 eē agnouit: et ita q̄ uacius
 uenēat scdm̄ p̄phetiā abbatis
 plens et gaudens ad suos re-
 meauit. Cūq̄ cisterciō p̄p̄inqua-
 ret: m̄iciū misit q̄ abbati sig-
 nificāet ei⁹ aduentū p̄t' et p̄-
 uentū. Cuius audito uenerabil' p̄t'
 exultauit uehement' et cōuo-
 catis ī om̄i frīb⁹ ait. Ds misē-
 ricōm̄ dñs. ds misēricōm̄ libe-
 r' & libens libealit' egit. Vē nobi-
 l' uē elegant' egisti nobistū
 dñe p̄riator et pastor n̄r̄: ap̄ies
 manū tuā et īplebis benedōne
 tua pemiriā n̄rām. Tūc ordiata

unū dei
 par
 m dño
 valde

processione occurrerunt obviam ve-
nienti fratri usque ad portam: ita ut
ipse abbas procederet idem vestibus
sacris cum pastorali iuga: ministris
precedentibus cum cruce et aqua
benedicta. Crecepit ergo sollemp-
nitatem et cum multa gratiarum actione
elemosinam illam non ut ab ho-
mine perciperet: sed tamquam ceteris
missa benedictionem a domino. et
custodiam a deo salutari suo.

Porro vir iste prudens et spicu-
lis sicut intelligi datur: in hac tam
celebri susceptione beneficij
filios suos tam patres quam posteros
amorem voluit ut hanc mirabili
gratum iugiter meditatione retine-
rent: ut ex eo discerent cunctis
necessitatibus suis pia fiducia
presumere de misericordia dei. quae nunquam
deserit sperantes in se: sed est se
pauperum suorum pressuram consolator
atque adiutor in opportunitatibus in
tribulatione. Ab illo ergo die et
deinceps sicut in illa domo largi-
ente domino spiritualia semper habun-
dant. ita non defecerunt etiam tem-
poralia bona: quibus iuxta or-
dinem instituta parcitas in omnibus
observetur.

*De eo quod cisterciensis omnia
cenobia in diversis episcopatibus fundavit
et de institutione generalis capituli: de quo
legimus quod dominus stephanus abbas cum*

Dixit divina largiente
gratia crescente in omni personarum
in cisterciensi ecclesia cepit iam im-
mulari filiarum letam quam prius diu
sterilitate sua merendo do-
luerat: cepit etiam vinea illa
domini sabaoth longe lateque pingu-
es suas emittere: et in diversis
coabbatibus suis a sede apostolica
promeruit cap. xxiii.

locis diversis et regionibus civita-
tes refugij constituit ut qui
sanguine animarum sudisset. ad
illas confugerent pro morte
suum pontificis qui pro christi sang-
uine semel invenit in statu
etiam redemptionem et exili sui
perpetua absolutionem suam
mererent. Hanc abbatem
quas eadem ecclesia in diversis e-
piscopatibus ordinavit tam
largi potentique benedictione
domini credebatur: ut ab illo
tempore quo fundata est firmitas
que est progenita filia do-
mini cisterciensis. et pulchre
significatio nominis sui firmi-
tate et stabilitate ordinis iam tunc
significabat: ut illos qui de cister-
cio specialiter sunt evansi et ceteros
qui ex eisdem sunt exorti infra octo
annos duodecim cenobia con-
structa fuerint. Vocando
namque satis spectaculo et in hoc
beatissimi patris benedicti vinita-
tores extitit quae iura et instituta
ipsius toto conamine mentis e-
timulari cupiebant: ut sicut ille
statutus prius duodecim mona-
stera constituit quibus precepta
regule sue servanda tradidit:
sic et ipsi in renovatione ordinis
secundum eandem regulam duode-
cim cenobia statuerunt: quae
in similitudinem duodecim apostolorum
christi spiritus sancti gratia debriata sa-
lutis poculum univiso mundo
propinarent. Verum etiam antequam
abbas cisterciensis florere in-
ciperet reverendissimus pater
stephanus cum consilio fratrum suorum

prima.

dictū qd cartā civitatis uocatur
 spū sctō iūratō exarantur: i qd
 docent qualiter cenobia ordi-
 nū p diuisas iūdi ptes pa-
 gam diuisis quoq; liguis di-
 uisa inuabili civitatis cōuero-
 ne et honoris iūte exhibuōe
 o glutinata vna etiā vnius
 ordo vni demq; corpō i epō
 efficiant: hoc iō dictū ptea
 cartā civitatis appellatū est: qā
 eis statutū oīs exactionis
 grauamē p pulsans. solā cōtra-
 te et aīaz salute i diuino et
 hā hūanus sequit. **I**nt ceterā
 sane q i cartā civitatis ob pa-
 cis civitatisq; custodia discipli-
 et sacri ordinis cōsura cō-
 seruandā mirabili puidēcia
 bñ viri frīns ipius digesti
 sūt: hoc pcpmū et oī accep-
 tione dignū fuerit: ut cūcti
 abbates cistrensis ordinis sel-
 p amī apud cistriū quementes
 gūale caplin celebrēt: et
 de totius iute sue ordine ac
 dissolubili pace int se custo-
 dienda ~~dit dicit~~ diligentis-
 sime tractent: quatinus tenor
 viuendi sepius replicatus
 ac diuaz scptiaz auctōitate
 corrobōratus: nō facile tepere
 sed p iūcta plimoz aīoz spa-
 cia possit vigere. **H**ac gō rōne
 ex tūc usq; ad hēc tpa reue-
 rendi pēs cistrensis ordinis
 semel p amī iurēm suā visi-
 tane: ~~et~~ gūale caplin celebrāt:
 et vñctione sctā sps edocti
 capla quē libro diffinōmū
 plēnq; descripta continent
 tāquā oferta ex diuisis spēbz

antidota saluti aīaz pōssus.
 uecessaria: p vniūsa o gūcomū nōctū
 frmitate tenenda decūit. **C**ō-
 siderās autē pius pē stephanū.
 elia neq; qua ofulte absq; sedis
 aplice auctōitate actitai? pre-
 decessoi quoq; sui religiosū
 imitator exemplū: cū quē-
 encia coabbatū et frīn suor
 romā misit: a dño kalixto
 tūc sedis aplice pontifice sup-
 plicat petens: quatinus ea que
 ipse cū coabbatibz et frībz suis
 ad roborandā monastia ordi-
 disciplina statuet. aplice auctōi-
 tate i ppetuū rata et iūulsa
 fore decēret. **U**ius petitiōnū
 sūmū pontifex clemēt amies:
 ad ofirmationē ordi- tle decre-
 tū pūulgauit. **Decretū kalixti**

Rapae. **Caplin xxiii.**
Kalixtus epus seruus seruorum
 dei. **K**ūq; i epō filijs ste-
 phano venerabili cistrensis
 monasterij abbati et eius frībz
 salute et aplice benedictionē.
Ad hoc i aplice sedis regimē dño
 disponēte pūoti ofpiciū? ut
 ipō pstante religionē augete
 et que recta atq; ad salute aīaz
 statuta sūt: nri debeamus auctō-
 ritate offici ~~et~~ firmāe **I**deo
 filij i xpo **K**ūm petitiōnū vre
 civitate debita i pntm assensū?
 et religioni ~~et~~ vre pāno q
 gratulantes affai: dei opū qd
 cepistis tuarū nre ofinacōis
 apponimz **S**i quidē assensu
 et delibēatione cōi abbatū z
 frīn monastioz vroz z epoz
 i quoz pōctis eādē mona-

stia continentur: quoda de obser-
 uatione regule bti patris bene-
 dicti et de alijs nonnullis que
 ordinem vtriusque et loco necessaria
 videbantur capla statutis: q
 nimirum ad maiorem monasterij
 quiete et religionem r'ligiois
 obseruanda auctoritate sedis
 aplice petitis confirmari. Nos
 ergo vobis perfectum in domino aggra-
 tidantes capla illa et constitucio-
 ne auctoritate aplice confirmamus:
 et qua in perpetuum rata permane-
 decernimus: illud nominatum om-
 inodis prohibentes. ne abbas
 aliquis monachos vestros sine re-
 gulari commendatione suscipiat.
 Inducimus etiam ne quis quos-
 laycos ul' profanos vestros: ad
 cohabitandum suscipere sine per-
 missione vestra presumat. Si qua
 igitur ecclesiastica secularisue per-
 sona vestre huius confirmationis et
 vestre constitutionis temeritate aliqua
 obviare presumpserit: tanquam mo-
 nastice religionis et quietis
 perturbator: auctoritate beatorum pe-
 tri et pauli et nostra donec
 satisfecerit excommunicationis gladio
 feriat. Qui vero obseruator
 extiterit: omnipotentis dei scilicet
 aplice eius benedictione con-
 sequetur. amen. *De eo quod beatus pater steph-
 phanus successore suo dignitate
 per spiritum agnouit. cap. xv.*
Quoniam autem beatus pater stepha-
 nus officium sibi commissum
 secundum veram humilitatis domini nostri
 ihesu christi regulam strenue animis-
 trasset: longo confectus senio.
 ita ut caligaret oculi eius et
 videri non posset: curam pastore

ale deposuit: soli deo et sibi
 per sacre contemplationis gustum va-
 care desiderans. Successoribus
 ei quidam indignus honore
 nomine viuido: qui domus ex-
 terioribus ad instar sepulchri
 dealbati non modo in medio poterat
 pollens: tutius erat pudore
 viciis sores. Cuius in ipso per
 innocens sue exordio firmam pro-
 fessionem de more suscipere:
 idem dei famulus stephanus in
 spiritu vidit inuidum spiritum ad illam
 venientem: atque in eius os ingredi-
 entem. Dixit mensis precoratus vobis:
 et ecce reuelante domino demum
 data est impietas eius: et era-
 dicata est in ore de paradiso plan-
 tatio spuria. qua per celestis
 non plantaretur. Instante vero
 tempore quo emittitur labor senectus
 et gaudium domini sui introducendum
 et de ultimo paupertatis loco quod
 secundum consilium salvatoris in
 hoc mundo elegit ad summum
 preissimam familiam communi ascen-
 surum decubet: queneffreres
 et quoda etiam ex abbatibus sui
 ordinis quos in eis eo tempore usque
 ad viginti extitisse tradit: ut
 annu fidele et preem humili-
 mum repatriante deuotissimis
 obsequijs et precibus persequerentur.
 Quia in agonia constitu-
 tus morti appropinquaret: reperit
 freres in se loquentes tanti in eum
 homine beatissime: dicentes
 eum ipse posse ad deum: quantum
 fructu in terra dei quibus suis
 fecisset. Quo ille audito. recol-
 lecto. put potest spiritum: quasi
 in partem uoce dixit ad illos.

Tacete fr̄es: tacete. Quid est qd loquimur? In uitate dico uobis. Na sic epidus et sollicitus ad deū uado quasi q̄ unq̄ aliqd bonū fecerim. Na et si aliqd bonū in me fuit: ul' si fructus aliquis p̄ p̄uitate meā puenit potuit coopante dei gr̄a? timeo et ualde ḡmiso: ne forte minus digne minus hūilit' eandē gr̄am apud me detinuerim. Hoc ergo p̄fecte hūilitatis scuto q̄ i ore sonabit et i corde uigebat munitus hominē exuit: et oīa nequissima adūsarij tela q̄uis ignea q̄uis sulphurea potent' repelens. aereas p̄tates p̄tūsit: et ad portas paradisi coronandus ascendit. Sacri corp̄is ei⁹ ex uiue uirtu p̄decessoris sui reliquias uenēbilit' condite sūt: ut q̄b⁹ i hac uita un⁹ eadē sp̄s et una fides. sit etiā i etna b̄n̄itudine nō dispar gl̄a. **De uita et morib⁹ reuēndissimū fastardi cistrensis abbatis m. rrvj**

EA que de s̄a ḡn̄ificōne s̄a ac deo dilecti fastardi cistrensis abbatis edificatiōne plena ⁊ utilitati legentū actōmoda: religiosa quidā et ueracis testimonij monachus clareuallē p̄ asēpsit q̄ etiā familiaritate tanti vi habē inuenit? Sed et nō nulla de sermōib⁹ clareuallis am̄iatiōne digna sicut i libello ip̄ius digesta in uen⁹ huc op̄i n̄ro i seruiū: ut q̄ ille sp̄ar̄sim et alijs uarioribus p̄mixta posuit? hic i ordine redacta et sibi s̄ilib⁹

copulata clarius elucescant: et ad utilitate legentū magis p̄ficiant. Sic ergo scribit. Venerabilis ac pie memorie fastardi quōdā cistrensis abbas ermine sanctitatis homo: nobilis quidē gr̄ie. sed mōx elegancia nobilior fuit. **Qui libent' libealibus studijs nō mediociter iuciat⁹.** sacris tñ lris ardentiori desiderio semp̄ thesit: ita ut cū postmodū sapia et etate p̄ficiet. eas p̄ oculis et manib⁹ cessant' habet: et ne ad mensā quidē s̄i lectione diuina discibē uellet. **Quod nō mō faciebat i p̄ia domo: uerū etiā i stolis p̄griando.** Hic tñ cēt abbas cum beuonens. decedente pie memorie dño roberto qui beato buardo successerāt: elect⁹ ē ad regimē clareuallis. Ad quā tñ electionē uenit dissilauit. ip̄ius ex uote uocet: times utiq̄ ne hoc illi accidēt: qd' semp̄ accidē uerebat. Verūptm̄ aūquā legati clareuallenses ad eū req̄rendū puenit potuissent: garrula fama puolante agnouit: qz i ei⁹ p̄sonā om̄es unanimit' ouenissent. Hoc itaq̄ rumore turbat⁹ et anxius fugā arripuit: uenensq̄ ad domū uallis s̄i petri quod est monasteriū ordinis cartusienis: p̄ dies aliquot ibidē latuit. **O**bi tñ die noctuq̄ i orōne p̄sistet: fatis ē i excessu mentis. **E**t ecce apparuit ei i magna gl̄a uirgo puerpera dña angelor: portans i manib⁹ regē puulū suū ih̄m. **Q**uā tñ uidisset: p̄cudit ad pedes ei⁹: obsecrans ut sui

N. cap. 1.

miseret. **Qu** bñ ugo respon-
 dit: **Quid** turbas o homo?
Et ipones i vltias ipius uelut
 altei symeon nobile illa sarcina
 qua gestabat: ait. Accipe filium
 meum: et serua tu illum. **Quo** sfo
 sublata e visio ab oculis eius. **Et**
 rediens ad seipm. itellerit qm a
 dno egressus e sermo: et qd vere
 filij dei et mebra xpi ceit qd ei
 puidetia comittebant. **Hac** igr
 ta lecta uisione pmouit. na no
 est ausus vlē recalcitrare: ne vi-
 detet ordinaom dei velle riste.
Suscepto aut ta insignis cenobij
 regumie qd distm qua sollicitu
 qd benignissimum pastore se
 exhibuit: no e tñe simplicita-
 tis exponē. **Na** queadmodu a
 lios pcellerat officio dignita-
 tis: ita etia pcedebat religiois
 exemplo. et tuelto stitatis. **Castus**
 pius et huilis: mansuetus mi-
 tis atq modestus: sup omes qd
 i dieba eius uidisse me meminim.
Primonia uo ut ait ibi sene-
 rus de bño martino no e tñe
 teo laudae: cu adhuc i senilo
 postu ita frugalit vireit: ut
 no scolasticus. sed monachus
 putaret. **Na** sicut tpe quibda
 itimis suis septe tuotuit: bi
 etim an quisione sua lux etate
 nodu adultus. ita abstinentie
 opam dedit: ut nuq uoluit
 pane salte et aqua saturari. **Car-**
 tum at eduliu quauis i tpo tpe
 pene usq ad morte egrotasset:
 nuq sume acquieuit. **Iam** uo
 monach9 frus qm sobrie uiue-
 do ymo qd rigide abstinedo cor-
 pus suu i seruitute redegeit

supsedeo dice: quia ut veritate
 or vehementior extitit i hac pte.
Satis etem illu sup hui9 oi
 notau: quippe qui pluibus
 annis eide i mēsa ministrari.
Na cu i seipo uicia carnis
 sue sine misericordie psequer:
 ipi quoq misere carni cui
 ualut iur. unq qd optebat
 copari uidebat. **Terim** i certiori
 habitu et cultu p officij sui
 dignitate qd huilis: qd tans
 extitit: hoc uno qd dictis
 sit. facile adite eit. **Quada**
 siquide die cu uestis mōch9
 i lectulo illis cuculla nescio
 an tūca qua ipm idm uellet
 solito meliore apposuisset:
 tēpauit cu pat audiente me
 et dixit. **Quid** e dilecti tu fr
 qd face cupis: ut a corone frū
 tūre tue separes. et notabili
 habitu tue colores. **Au** quia
 abbatis noie ceuseor? **ppca**
 mōchus ee no debeo: **Quid**
 idco astutus su mster? **Quis**
 alioz: ut lauciorib9 epulis de-
 bea saguati et culciorib9 ves-
 tibus ornai. **Si** ergo me dili-
 gis. si pacē meā qris: et pcep-
 tis meis obediē no despicias:
 pcor atq pcpio ne id ampliq
 face uelis. **Na** cu ego sum omū
 minim9 et apud deū idign9:
 magnū m est: si cōi omū victu
 atq uestitu fuerō honorat9. **Ex**
 quo em assūpt9 su ad regimē
 aīar: hoc unū est qd p ceteris
 timui et timeo. ne occasione
 hui9 amistracōis paupem
 iudā qua p fess9 su deserā:
 et monachi pūmū pda. **Hic**
 itaq dilcis a deo et hominib9

P^a

carissimam domus excellent ad
 oruatus: no solu ubo et ereplo
 subditos iocinabat: veritena
 gressina corpis habitudine
 intra deuotione ituentes affiac
 bat. Tanta siquide spūs paci
 ti grā i ipius vultu angelico
 radiabat: ut vir posset fide
 lū aliquis desideabili eius cō
 spectu sacari: p̄sertim q̄ puita
 tem ai ei9 et sigularē mansue
 tudine cogitabant quā extiori
 homie uelut i ipō sigillo diu
 nitus i p̄ssa tnebant. *De eo qd̄
 idem vir uenena ueneanda fuit
 elius i abbate cistrense. y de
 p̄usione p̄riose moctis ei9 y de
 alrea quada uisioe de*

His uirtutū ornamentis ipō. xxvii
 decoratus vir ueneanda;
 cū pastore uacuet cistrensis
 ecclia que ē nūc om̄i n̄m? ab
 bates et monachi q̄ electioni
 iutentur: bono odore uirtutū illiq̄
 illecti. p̄i doto coiq̄ q̄silio. ipm
 cistrensi cenobij ac totiq̄ edis
 p̄em vniūsale elegerūt. Duo
 regūne suscepto: magnū ut
 edunq̄ teo fructū fecasset: n̄
 p̄tis n̄ris erigentib9 tam cito
 subtracta fuisse. Sed q̄ eius
 stissima uita diuicius frui dig
 ni nō sumus: *facta est p̄asa
 est uelut a terente dū adhuc
 ordiret. Ipe uō q̄sumato in
 breui expleuit tpa mlta. pla
 cita em̄ ead̄ deo aia ei9: et
 angelico q̄sortio digna. De
 cui9 felia tūstū tuor futūo
 cūda de sermōib9 clacūall
 b̄e uidelicet memorie petro
 tholosano. de quo i q̄sequen
 tib9 aliqua dicitur: facta ē*

huiusmodi reuelatō. Videbat i
 visu noctis. et ecce i nubib9 celi
 filij dei sc̄e frequētia comitā
 te de celo aduenēs: et i ipō
 aere q̄sistēs i throno gl̄e resi
 debat: et splendor ex eo p̄cedēs
 mundū illuabat: porro ad dex
 terā maiestatis illiq̄ mouinē
 tū gl̄osissimū i aere suspensū q̄da
 appaēbat: qd̄ miro ope fabri
 cantū. ituentū oculos ualde de
 lectabat. At uō an̄ fores basilice
 clacūallis multitudo ~~p̄m~~
 p̄uiscū serus i m̄uabilis assis
 tebat: qui sursū erectis vultu
 bus regē gl̄e d̄m̄ n̄m̄ ih̄m̄
 xp̄m̄ ip̄iq̄ mansolēū tūte
 respiciebant. *Statu aut̄ mo
 nachus accedens ad eandem
 turmā: de sepulchro illo qd̄
 corā d̄no appaēbat cepit inter
 rogare quid eēt: aut qd̄ signi
 ficet. Tūc vnus ex eis r̄ndit.
 Sepulchrū illud de quo susa
 tūis sc̄ias eē cūda vi eē sc̄a
 de tra prime assumendi: de
 cui9 tūstū magna i p̄tib9 istis
 longe lateq̄ desolatō eit:
 cui9 etiā mors futūa ē i ~~q̄da~~
 cōsp̄ū d̄m̄ p̄iosa at̄ i q̄ sp̄m̄
 hom̄i p̄clara. Transacta ut
 uisione: sermō qui uideat
 ea cepit de ea cogitando
 turbat̄ et m̄est9 esse. In cras
 tino aut̄ cū ego uidisse eū ob
 turbato vultu ai dolentis
 iudicia p̄tendente: s̄s̄tātū
 sū ab eo m̄estitudinis ip̄ius
 causa. Cūq̄ rogatus multū
 fuisset: tandē exposuit in p̄
 ordmē qd̄ uideat. Igo aut̄
 sciens eū unilū grā p̄ditū.*

et magnis consolacionibus a dno
 frequenter honoratus: cogitavi
 et credidi quia ubi ad vident
 homo tu scis tuq; pstris: no
 poterit oio no implei. **F**uo-
 luitis aut postea circiter viginti
 diebus: ecce repente prulit auis
 uras de topinato eiusde scissi-
 m abbatis obitu rumor tris-
 tissimus: quo estiore a multis
 retro diebus i tpe illo accidisse
 no credimus: neq; i ptab; istis
 neq; i omiso ordine cistenci.
Derupti iurta pdicte revelat-
 ionis modum mox illis ut ve qsi-
 dunt i qspu dmi extitit piosa:
 et i aspectu homi celebris atq;
 pclara. **N**am ai ppius p nego-
 cius monasterii ac totius ordi-
 nis sui dno pape allerando
 assistet: correptus egritudine
 lecto decubuit: et i fra quatuor
 die scs sine quieuit. **H**uic
 aut decedenti tota romane
 curie dignitas assistit: ita ut
 ipse quoq; dno papa ppius illi
 manibus iungens atq; aplice bene-
 dictione cominueno: magno
 pietatis affectu morienti opater:
 et inextyio qgratulaer. **E**t no
 solum aplice: vincta pmissis
 francoz rex ludowico: qui et
 ipse pns ead cu sua nichilom-
 nis curia planctu magno
 scissimum viru quasi ptem ca-
 rissimam planxit: multasq; sr-
 en lacrimas fudit. **T**ande no
 sacru corpus eius cistiu relatu
 e: magnaq; deuocione tumula-
 tu. **C**onstat ergo quia felix
 qsumas sancti pris. ipsaq;
 clausis celeberrim funeis de-

signata sunt evident i sple-
 dore ipsius piosissimi i cora
 deo positi monumenti illi:
 am quoq; de eode pte pns-
 sumo visione breuit i fero:
 de qua quamvis incertu ha-
 beo quis ea videt: tu etu
 habeo. q ea a pluib; q pluib;
 audisse me contigit. **F**erit
 i regione anglie quia qda
 religiosu magne virtutis
 viri existe: qui i ipsa die
 qua btus buardus abbas
 i clacualle de mudo migravit
 i anglia vidit
 i spm mariani quedam an-
 gelu de celo tristissim mar-
 tina nichilomin; animi
 quada de tra assumente:
 et ea cu ingenti gaudio secum
 ad astra ferente. **P**ostmo-
 du no cu hic de quo loqui
 btus fastrardus abbas er-
 irer de corpe: eade die vi-
 dit ille qui sup eude angelu
 ad tris descendere: assup-
 tamq; animi ex ea ad reli-
 sustigia sublevante. **N**ue
 pius magna atq; pclara
 videt: pors cu magnitudi-
 dimi unimine equiparet.
Hec de btissimu pris fastrar-
 di dmsade. piosa quoq; mox-
 te eius succincta relatione dis-
 serui: no ut illis iura i opa
 q utiq; magna sut et meo
 oio puitate excedencia. sub
 qphende cuncta intendere:
 sed ut ea solumo q ul michi
 soli ul paucis tuent nota
 esse scieba. **H**ec unimine
 tis tradere ne perirent.

pa

De mirabili visione dñi aller-
andri cisterciensis abbatis cap xviii

And coloniam agripina
q̄ i signis metropol
ē germanie stde? fuit migr
quidā allerander noie: ca
notus doctorq; famosissim⁹
Teade urbe accidit aut ut
dei famula b̄s buard⁹ clāe
uallens abbas iubente dño
sco papa eugenio germania
igredet: iherosolimitanū
iter courado impatori. i plo
tre pdictis. Inq; ibide sig
nis et iuitib⁹ iuuenis cho
rustat: videns ipator mia
bilis magna q̄ dñs p eū ostē
debat: apūctus corde crucis
signū de manu ill⁹ accepit
iherosolima pfectus. Nec
distulit hoc idem facē infi
mita horū multitudo: ita
ut incredibile fidei ardore
succensi scissuras et simbra
as de uestimētis fauli dei
q̄ p̄ hoc ipm noua freq̄t
accipe cogebat vndiq; cer
tatim diepēt: seq; ifeli
ces arbitarent quicūq; de
idumentis eis ~~crucis~~ cruce
habē nō mererent. Multi
quoq; ex eis nobiles et sapi
entes viri p manu ill⁹ sese
dño reddiderūt: q̄ i claraval
le ab eo deducti et monachi
facti: maximi deinceps tertia
dei fructū attulerūt. Ex q̄b⁹
ecia eritat vni⁹ sup̄mēorati
vir nobilis allerander: qui
eo tpe iuuenis et sc̄laris.

† sc̄ie typo turgens i fulis
adornat⁹: nichilomin⁹ con
diuinariū quoq; et th̄sitoy honq̄s

uisione quā nō cogitabat sed
deus q̄ ap̄hendit sapientes
i astucia sua mirabili hoc ex
dine sicut sequētia declabūt
adip̄leuit. In enī b̄tissim⁹
p̄ bernard⁹ ipm de visione
inuenisset: ille sc̄laris st̄ia ul
opulencia times r̄udit se ad
p̄ns nil un⁹ cogitāe ul velle.
q̄ h̄itū sume monachale fide
igit nocte cū mēbra sopōci de
disset: apparuit ei i visione
ipse hō dei erigens eū de gra
bato i quo grauit languens
iace videbat ac restitue san
tati. Deinde tulit h̄itū suū q̄
tpe induty eāt: et ex cōterit
alleranderū. Qui cū eūde ha
bitū semel et sc̄do reiectū ab
hūmēis suis idignanti animo
repulisset: tria tandē vice col
lo ei⁹ iectū et corpi uolent
q̄strictū retinē ap̄uls⁹ est.
Deū p̄ sc̄is baculū que ma
nu tenebat ip̄ius manu tra
dens: futue placōis gr̄am de
notauit: et ita abie p̄cepit.
Eugilans at allerander nichil
ad her p̄ hui⁹ di reuelatione
mollesce potēat: sed i eadē ai
duricia p̄sistebat. Fode iō die
cū ille b̄tissim⁹ abbas ad mē
sam recūbēt: oblat⁹ ē ei piscis
qui parta noiāt: ut ex eo re
ficēt. Quo viso vir dñi erectis
i celū oculis sup̄ eūde piscem
diutius orauit: et benedices
illū p̄fatus allerandro p̄ pitam
na tr̄smissit. Que dñi ille gus
tāe iāpet: ad p̄mū illū mox
sū meruit i semetip̄o feliciter
exiri: quāte uirtutis esset orō

famuli dei. nā repente mutatus
est i virū altū: et apuncto ē
valde: ac ubertim sup eundē
piscē cepit lacrimas fundē. Mira-
bat uō seipm: nesciens quid
habēt ul' cur flēt. Tandē re-
cordam uisionis quā p̄tita nocte
uideat itellerit se a dño gr̄tuta
eius misericōdie eē p̄uentū. Unde
supne uocandī ex itino corde
gr̄as agens: b̄to dei famulo se
reddidit i q̄tinenti. A quo benignē
ne susceptus et i clareualle

*monachus factus: et
deinceps grandis silue pastor
effrū: a deo i stitate uite p̄fect
ut postmodū fiet cistnensis
cenobij abbas: ac totiq̄ ordīs
p̄r vniuersalis. H' nos sicut ab
eodē dei famulo alexandro
audiuimq̄: fidei relacōe de-*

*p̄p̄sum. De reuelacōe quā
b̄to xp̄iani monachi de dño rex-
nardo abbate & cōuentu cistnensi*

Raynardus vidē meruit. xvii.
vir v̄tū beneandus
quōda abbas cistn̄ audiens fa-
ma b̄tū xp̄iani monachi: virū
tā s̄m vidē et illoqui cupiebat.
Scripsit itaq̄ dño abbati de ele-
mosina sub cuiq̄ cura ip̄dē xp̄i-
anq̄ eāt: quatinq̄ ip̄m cū reue-
rentia cūmittēt. Quo accito
vni de fr̄ibq̄ quē ad hoc p̄dōnē
eē sciebat eundē dei famulā cō-
mendauit: ut sicut sibi p̄ceptū
fuerat ad dñm cistnensē ducēt.
Dū uō quada die iter ageūt et
stōm estimacōne t̄pis regularē
horā sextā sūl' dirissent: extraxit
se se monachū q̄ cū viō dei ibat

in p̄te: ut horā de dñā nr̄a
secto singuli p̄ se p̄sallerēt:
q̄ nōdū data eāt licentia
horas de b̄tū v̄gine publice
cantandi. Vir at̄ dñm dñi solū
p̄cedēt: subito excessū mentis
raptus est: et stillantibq̄ lacrimas
oculis: facie quoq̄ ad celū eret-
ta i diuisa mutabat: ita ut eq̄
quo uehebat vir herēt. Ad
monachū at̄ cerues liḡ multū
timēt ne forte de equo labēt:
tū dans honore deo nō p̄-
sūpsit p̄p̄ius accedē: sed pa-
cient' expectabat quē res
eritū habitū foret. Cū post-
modicū semō ad se reuersus
fūisset: socij ut meīs ei q̄ ruerēt
accedēs cepit hūilit' petē: qua-
tinq̄ si aliquid ad dei honore
et ad edificacōne p̄m̄i p̄tines
vidisset: sibi p̄andē dignaret.
Tūc famulū dñi hilari vultu
r̄ndit. fr̄ dilcē tm. quand' ro-
go p̄te sita ē domū cistnensē:
Et cū nūq̄ cistnū vidisset:
nec unquā p̄ viā qua illuc
itur ambulasset: i directū pro-
tensa manu ad illā plagā reli
ubi ip̄m cenobiū ē sitū se gūit
et dixit. Dōne ex hac p̄te? Cū
p̄ monachus amirās dicit
cū scē p̄r: ille i iubilū cordis
et oris erūpens. o b̄tū inquit
fr̄es qui cistn̄ habitāt: o q̄
b̄tū ē sacer ille quentq̄: qui
dño tā s̄m q̄ deuote die noctu
q̄ deseruie contendit. Et q̄s
ad monachū: mō aut cū sicut
vidisti i excessū mentis uenisse:
raptus sū i sp̄m cistnū: et vidi
cōmētū monachorū i choro.

domi

Prima.

ordine suo stante multa clari-
 te pfusi laudes deo deuotissime
 psoluent. **Sup** eude no quen-
 tu vidi aliu quentu scōr āgelōr
 eode ordine stantiū: q etiam
 nullo maioris lūs clariate ra-
 diantes. frū deuotōm cōgra-
 tulari videbant. **Porro** i supioi
 illo loco choi vidi dnm abbatē
 q i stallo suo stante: q i ipse
 apertenti glā cōdatis. magne
 luas radios emittebat. **Sup**
 si ille qret vtz nā vidisset
 dnm abbatē pari cū scōs āgelis
 clariate rfulgente: rridit senice
De debes qā i hac mortali
 vita et corruptibili qūtūcūq; q
 pficiat: nō potit pari cū scōs
 angelis clariatis glā vestri.
Andies fr her multū edificatū
 ē: r idubitant agnouit dnm
 abbatē cistienfē magm apd
 deū meū esse. **De visione p**
quā comūsa ē dñs iohes quon-
dā cistienf monachū cap xxx.

Ute venēabil iohes
 epus q de ordine cisti-
 ensi assūptō ualentina satis
 strenue rexit eccliam: dū ad-
 huc eēt secularis pposuit in
 aīo suo uanitate scilicet abicē:
 et hitu religionis accepto ser-
 uie dño i ordine r domo cisti-
 ensi. **Sup** hoc qd saluberr
 pposueat p negligentia differ-
 ret: cepit paulatī i mente
 ipius seruo ille bone iten-
 tōnis tepeste. **Intinuo** p fuis
 ē ad scū iacobū: oīoms grā.
Qu cū ab illa pgnatōne
 regressus fuisset idonū suā:

eade nocte appuit ei p uisionē
 dñs ihs xpūs cū bñs aplis suis
 petro et iacobo. **Porro** bñs iacobū
 libz quēdā habebat pulcher-
 rimum: quē et aptū corā dño
 tenebat: iquo eiusde clerici no-
 men eēt sc̄ptū. **Et** ait dñs ad scū
 petrū. **Dele** nome eius de libro
 meo: qm̄ resiliuit a pposito suo.
Accedens at bñs iacobū ad dnm:
 ait. **Obsecro** dñe: pce illi quia
 peginis mens ē: uisq; seipm
 corrige festinabat. **Sup** p̄dictus
 cleiū panes et tremēs hocipm
 affimando pmittet: dñs ait. **Et**
 quis me de hoc securū faciet:
Rādit bñs iacobū. **Dñe** ego fi-
 deiussoz illū sū. **Fuigilās** at idē
 cleiū. **Dū** senū mirat: itin mor-
 obdormēs eandē uidit uisionē.
Sup bñs petry sup̄dictū libz
 tenet aptū corā dño: i loco ubi
 fuerat nome cleiū exarātū. ap-
 paruit huiusmodi i sc̄ptō. **Hire**
 tulas aureas faciens tibi: ver-
 tuculatas argento. **In** facta uō
 uisionē expgestūs et grām dei
 uocante se toto aīo secutus: re-
 lictis uicuisis mūdi uanitatibz
 ad domū cistienfē festināt
 accessit: ibiq; pbato et fidelis
 iuentus. mōchnū habitū suscepit.
In qua etiā domo religione et
 sapia p ficiēs: frūs ē postmodū
 abbas boneuallis. **Inde** uō as-
 sūptū est etiā ad epatū ualētine
 orbis: quē p aīos plūmos strē-
 tue regens multas ibi aduista-
 tes p defensiōe iusticie tolera-
 uit. **Attendant** queso istud qui
 bonū aliquit. pponit facē. r ad
 effectū p̄duce negligit: qui
 nullo se reatu constrixi putant

*expl.
 hanc si uonū qd ppo:
 nūth. resiliat.*

si bonū qd' face' pposuerāt non
soluat' dūmodo, nō uoueat': cū
manifeste b'fō g'g'ox' doctat' q'
si quis ī maio' bono pstitutus
maius aliqd' bonū face' pponat'
iā sibi unus bonū illicitū feat'
et si nō soluat' quod pposuit
q'uis ī oculis hoīmū ī maio'
bono stūe uideat': iā tamē ī oculis
oīā cūentis dei a maio' bono
cecidit: q' nō solū opm. uincēā
cogitacōnū et ītencōnū coedis
iudex uentū ē. **Uerte iste sūus
dei de quo loquim' nullū uotū
fecisse scit: sed tū qd' simpliciter
pposueat p negligēciā distulisse:**
ei tū subtilissim' ille scrutator
cedit hoc ita pensauit: ut eū de
libro uite pcepisset deleri: nisi
bonū qd' mente accepit: q'tocius
effectū uanū curasset: h'
pauca q' de uirtutib' reuendissim'
p'm castrensis cenobii ad m'ām
noticiā puenire potuerūt fidei
relacōne pstruim' cūssime
scientes q' scissima domus illa
pfectis et ī oī religione q'simatis
uirtut' claruit: ad quoz uirtutes
īuestigandas puitatē nrām m'ā
pdoneā fuisse p'fuerūt. **Explicit
distinō p'ma. Incipit sc'da De
b'fō p're nrō b'nardo: de mōcho
defuncto q' ei uisibilis appuit: et cōf'
eū q' rap' r' darguedo mouebat m.**

Distinquā diuina lar-
giente grā sicut sup'
memorauim'. v'nea
illa d'n' sabaoth. cis-
terciensis uidelicet
eccl'ia. ppagine suas
etiutte cepit: fūdatū iā domi-
bus de fūditate et pontificato.

Etro loco ī noīe st'et idindue
tūtatū. añō ab īcarnacōne
d'n' millesimo centesimo quinto
decimo. fundata ē domo clacual-
lis: cui eccl'ia b'fō memoie d'n's
stephanus castrensis abbas be-
atissimū p'rem nrūm bernar-
dū p'mū ordinauit abbate.
**De cui' amirabili q'isacōne
singulā sanctitate. p'peciali
signoz atz ututu p'rogatiua
liber' h' licet uite ip'iūs ple-
mus edisseat: tū sūt aliqua
q' ibi p'missa sūt: q' ad me-
moriam tanti uī. simul ad
edificacōne legencū scbe
q'gruū puto: ne ī hoc libello
qui de uirtut' ututu cūdit'
splendidissimā colūpnā cui
p'missitas ordinū nrū tūtitur:
sub silencio tūssisse uideatur.**
**Accidit aliqu' ī clacualle dū
missa īuentū celebraēt eodē
ueneabili p're p'te: ut lecto e-
uāgeliō. sacerdotis maib' lauā-
dis aqua p negligēciā decēt.**
**Que cū aliquātulū diucius
expectaret: cōuentū ib'ī uisus
uultib' ad orientē stabat. Cūq'
p' ī stallo suo añ gradu' p'sbi-
teri stūet: monach' quidā
añ paucos dies defunct' ei uisi-
bil' apparuit: et stans cōt'
eū caput quasi redarguendo
moue' cepit. Que famulo dei
uidēs agnouit: et quae caput
cōt' eū agitat' q'siuit. Simile.
**U' si scētis quātos et quales
socios habētis ī celis: p'fecto
cauetis uobis ab oīū negligē-
cia. Quod ubi scūs gratant'
audiens: r'ndit. Uete ne pntas
q' oīmes qui ī hoc monastio
sūt frēs saluabūt: Eccl'ia t'q'****